

1/82

GUNGA DIN

AMNESTY

SUMEN

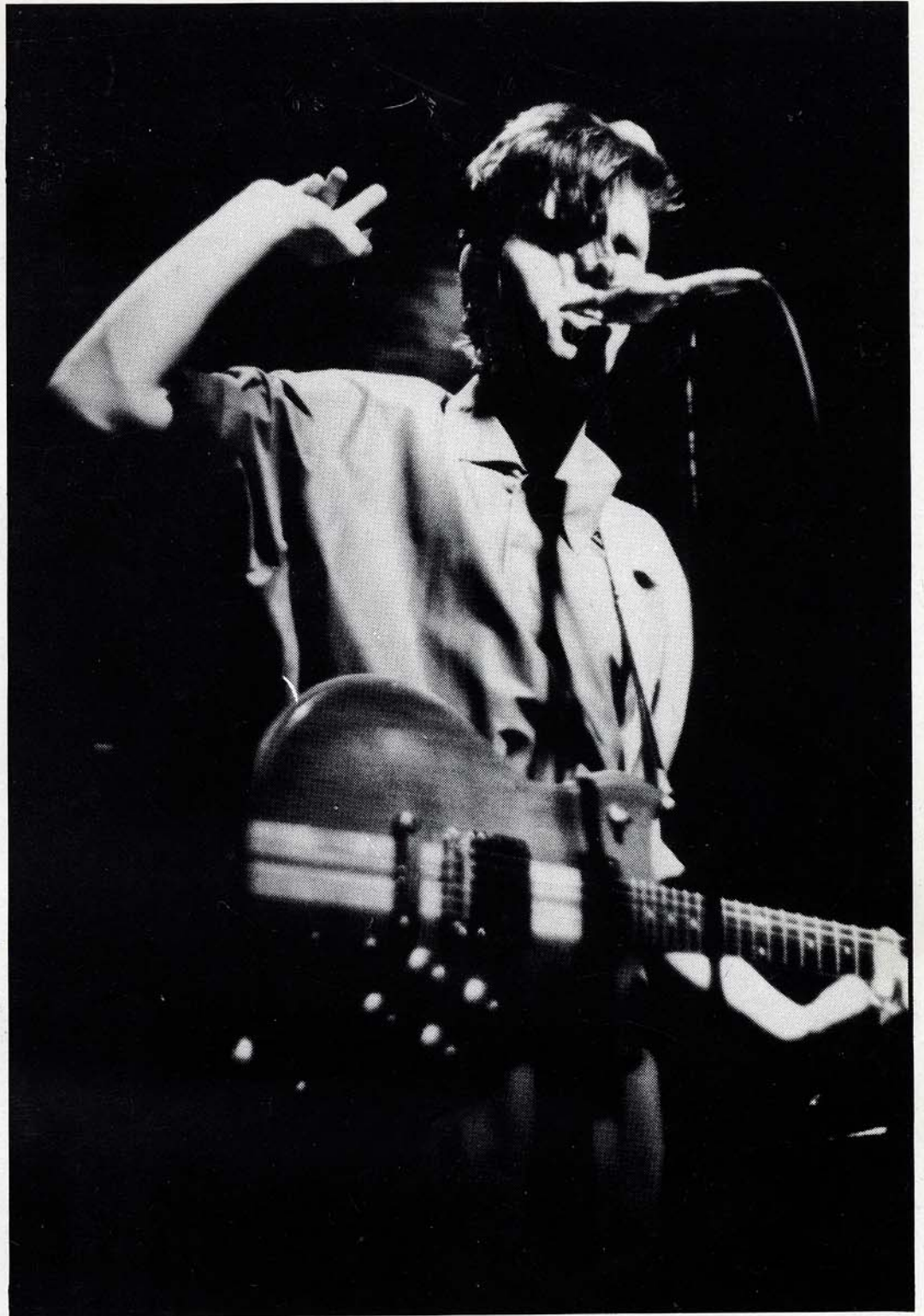
SWISS W.

TYTTÖJÄ

VAU !!

BOWIE

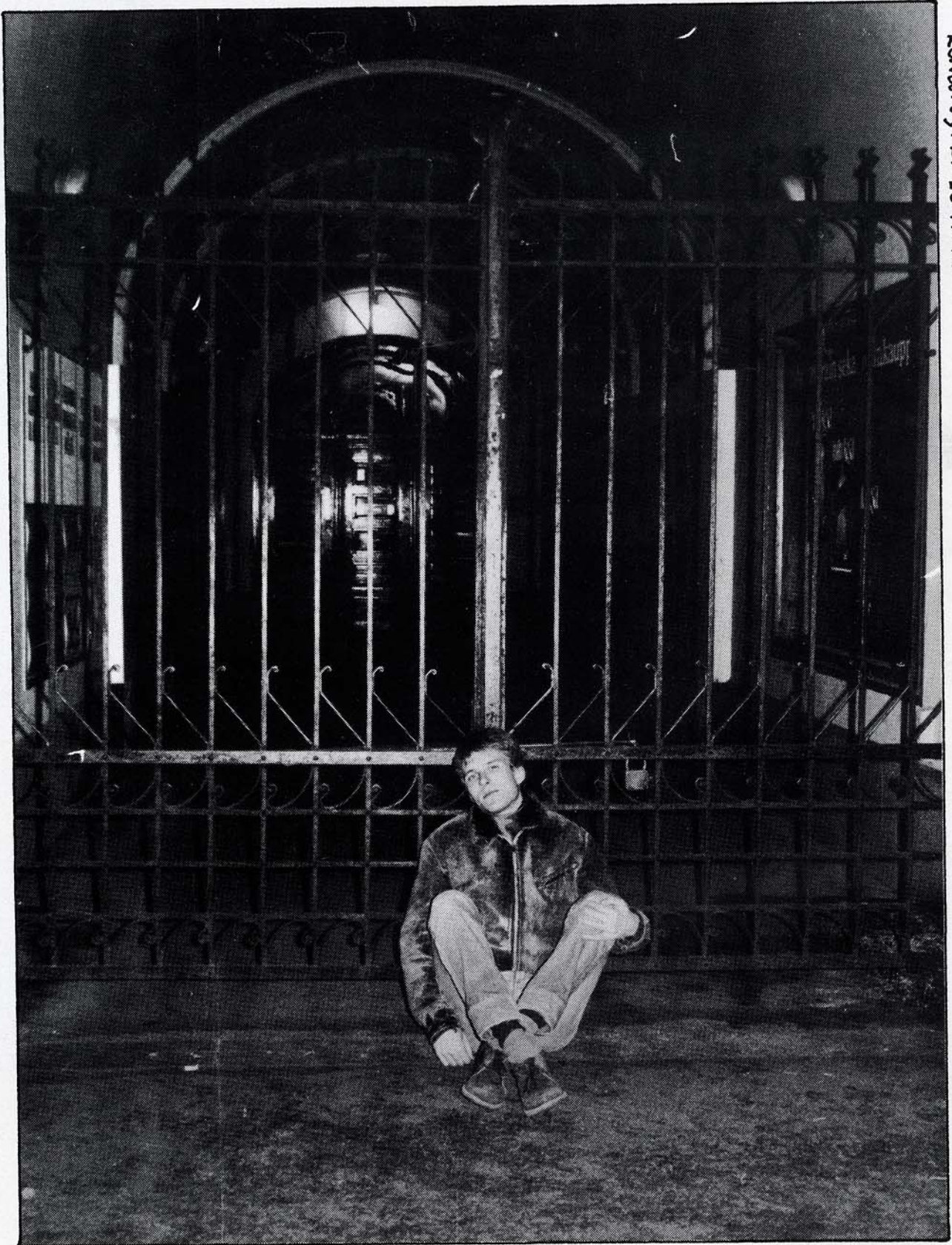
JNE. 12

Lintu

7mk

Kuva: Jyrki Lehtola

VAU !!

K. KIVELÄ

Kato keuhkot
täpö kaksit uita suu
aaffe lin jofain tää
kulttuurita - No?

LINTU

LINTU ilmestyy 4 kertaa vuonna 1982.

Kustantaja: STILL ALIVE - Productions

© LINTU-LEHTI 1982

TOIMITUSKUNTAAN KUULUU:

vastaava: Mika Junna
kulttitoimitus:

Kari Backström
Andy Hooper (GB)
Jukka Järvinen
Pauli Kallio
Jyce Laine
Anne Lee
Leena Lehtinen (S)
Jyrki Lehtola
Pertti Nyberg
Janne Tervamäki
Tyttötyttö
K. Virolainen
Pekka Österlund
muita?

Osoite: Lintu-lehti
Box 41
55121 Imatra 12

Puhelin: 954/22181 (Mika)

Postisiirto: KO 3036 47-9

TÄSTÄ ON PUHUTTU AIKAISEMMIN-
KIN: Linnun lukijat ovat ter-
vetulleita vaikuttamaan leh-
tensä sisältöön. Joten kirjei-
tä kirjoittelemaan ja juttuja
tekemään! Avaamme lukijoiden
oman kirje/viesti/herja/jne.-
palstan, kunhan vain saisimme
teiltä aihetta siihen.

Lay-out/taitto ym: Mika J.
Tekstipienennys: ABC (Lahti)
Painopaikka: Paino-Vuoksi

Seuraava Lintu ilmestyy kesä-
kuussa 1982.

The show must go on ?

aina on yksilöitä ja ryhmiä
jotka omasta mielestään ovat
moraalisesti kehittyneempiä kuin
muut, tai sitten yrittävät näyttää
muiden silmissä paremmilta
kuin mitä todellisuudessa ovat.

ilmiselvästi on kyse määrätyn
laisesta sairauden asteesta
silloin kun nämä tunteet purkautuvat
rock-musiikin halventamiseen,
sen maahan polkemiseen,
sekä sen tekijöiden sekä
kuuntelijoiden ihmisarvonloukkauksiin.

mikäli tässä olisi kyse
jonkinlaisesta kulkutaudista
ja kaikki saisivat tartunnan,
ei meillä olisi kohta
rockia ollenkaan,
sillä varmasti jokaisessa
rock-biisissä olisi aina jotakin
jonka joku voisi tulkita
rienaavaksi
tai muuten vain sopimattomaksi.

näin ollen,
koska Suomi on vielä vapaa maa,
toivotamme kaiken maailman
konservatiivit paikkaan,
josta ei ole paluuta.

MUISTIINPANOJA

Sehän on selvää, että minulta odotetaan kaiken kattavaa selittelyä tapahtuneiden johdosta. Valitettavasti aion tuottaa teille kuitenkin pettymyksen. Minua ei huvita lainkaan selitellä. Jääköön koko juttu, sillä on paljon huvittavampaa puhua vaikkapa tulevaisuudesta.

On nimittäin niin, että mikäli joka toinen sekunti 35 vuoden ajan räjäytetäisiin Hiroshiman ydinlatausta vastaava pommi, se vastaisi suurinpiirtein tämän hetken ydinasevarantoa maailmalla (= 60 000 megatonnia räjähdysvoimaa). Tästä ei pidä kuitenkaan vetää hätiköityjä johtopäätöksiä.

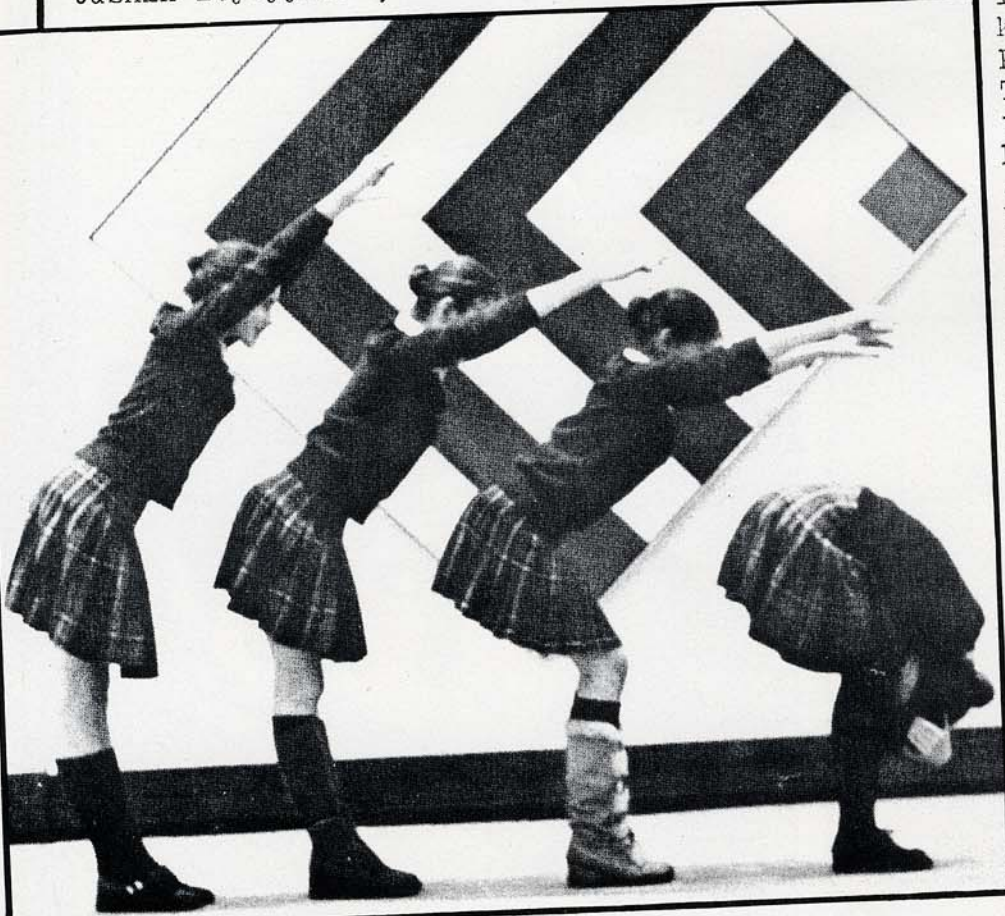
Tässä vaiheessa voinkin siirtyä suoraan päiväkohtaiseen, ja kaikkia askarruttavaan aiheeseen, nimittäin onko Lintu taantunut entisestään (+ lukuisia muita älynväläyksiä). Lehden kannesta löytyvä "uusi" Lintu-logo ei ole muuta kuin väliaikainen välttämätön paha. Uutta suunnitellaan, eikä lehden nimeä edes aiota muuttaa. Lintu on edelleenkin hyvä ja harhaanjohtava nimi numeron omalle lehdelle. Sillä tottanutisesti - ei Lintua tehdä keski-ikäisille kulttuuriperseille eikä aivokuolleille konservatiiveille, ei nyt, eikä koskaan. Kovaa tekstiä, vai mitä? Lintu elää parhaillaan vaikeaa murroskautta. Se on tavallaan kuin syntymistä uudelleen. Tai oikeastaan synnyttämistä. Tämä Lintu ei ole vielä SE LEHTI. Tämä on vielä aika helvetin paljon raaka, eikä tämä totuuden sanoakseni ole vielä mikään niin kovin rajukaan, mutta jo seuraava numero toivottavasti sitä on. Hau hau, teemme vielä sellaisen lehden, että "kulttuuri"-sana saa aivan uusia ulottuvuuksia. Tämä on totuus, nimittäin jos meille vain annetaan siihen mahdollisuus.

Uudesta Laulusta tuli Aloha! Aloha! on hyvä lehti, se ei liene kenellekään epäselvää. Myöskin Face ja Smash Hits ovat tyylikkäättä lehtiä. Siihen olisi pyrittävä. Mutta joku idiootti huutaa "mihin jäi se kapina!" Sanonpa teille baabyt, ettei se mihinkään jäänyt. Jos kapina on sitä, että juodaan viinaa ja kuunnellaan oioita ja maalataan nahkatakkin selkään valkoisella maalilla exploited tai nazi punks fuck off ja osataan piirtää A-kirjaimen ympärille ympyrä jne., niin voin äkkiarvaamatta huutaa "hyvästi kapina". Tämä tietenkin tulkitaan eräissä piireissä moralisoinniksi...niin pitääkin. Näennäisempää kapinaa tuskin löytyykään, kuin on tämä oioi suurimmaksi osakseen. Babyt, pitääkö teille opettaa mitä se anarkia todellisuudessa on? Poikki, POIKKI.

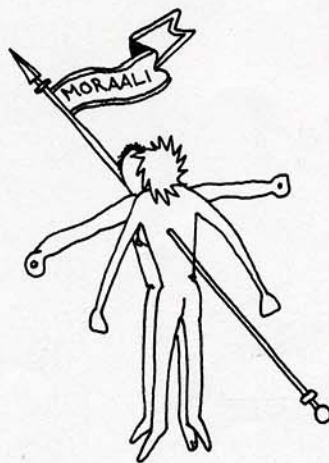
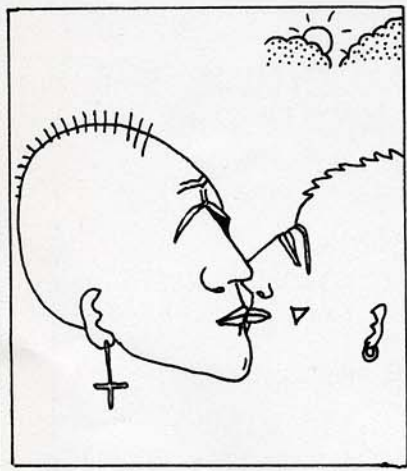
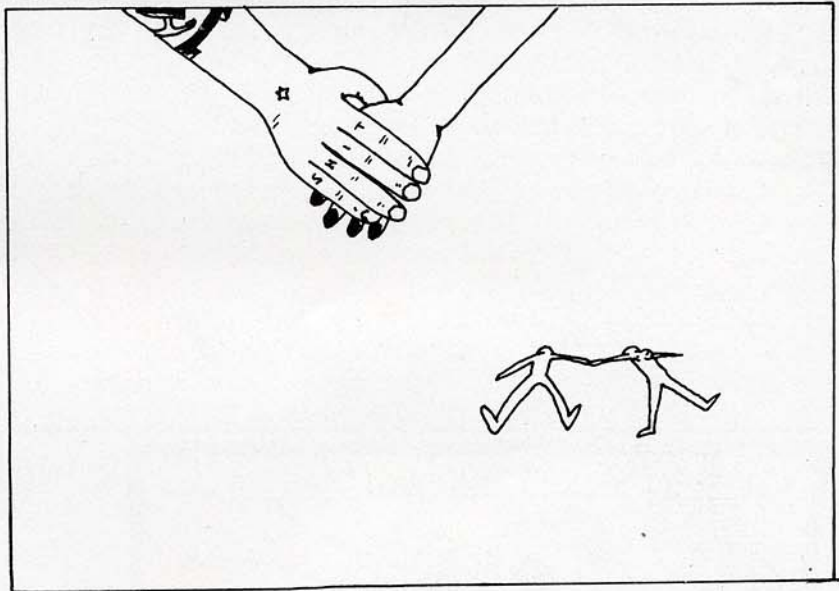
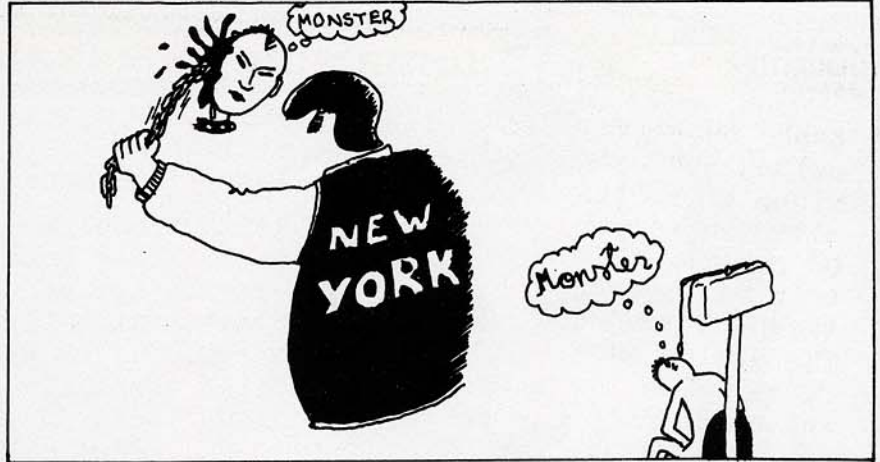
Tämä seuraava on "toimitajan paikkoja vapaana". Lintu hakee lisää osaavia avustajia joukkoonsa. Tokihan haluat meidän intellektuelliin joukkoomme. Kirjoita, soita, lähetä näytettä taidoistasi. Tytöt tietysti kanssa. Lisäksi kaipaamme valokuvaajaa, joka liikkuu paljon tapahtumien keskipisteessä. Eikä tässä kaikki. Kuka ottaisi vastuulleen Linnun mainostilan myynnin, missä on se bisnesmies-tai-nainen?? Proviisio-ehdoista voidaan aina neuvotella, joten ottakaapa nyt yhteyttä. Seuraava Lintu ilmestyy kesäkuun lopulla, ja sitä myytäneen R-kioskeissakin. Näin se käy.

rakkaudella:

Juha

ROKKO EI OLLUT TAVANNUT SISKOAN MONSTERIA AIKoihin. Hän suri.

Suomalainen aikakauslehdistö 200 vuotta:

ERIKOISTOIMITTAJAMME GARY GRANT on tutustunut meille lähetettyyn aineistoon, ja kommentoi tilannetta seuraavassa. Go on Gary, näytä niille!

Koska Lehtolan paskahuusi-palsta jäi vielä tästä lehdestä pois, otan tässä käsittelyyn parit enemmän tai vähemmän vanhat läpyskät. Jotkut nimittävät tätä erheellisesti kulttuuriksi, oh. Selvä...vasta ilmestynyt uunituore Nalle-pussi pitää sisällään kaikenlaisia painettua roinaa: on Nallepostia ja sarjakuvaa ja pientä lappusta ja vaikka mitä. Jos siis olet poikkeava ja tykkäät nalleista, niin tusinpa voit välttyä tilaamasta Nallepussiakaan.....Soundin 3/82 välistä tipahti neljän biisin ep-levy, joka ritisee jumalattomasti, jos sitä yrittää soittaa. MIKÄ ELÄMYS!...jostain kumman syystä pidän Juntusesta, lienee ammattikateutta.....Vetelehti & Boom 1/82 on ohut mutta asiallinen, melkein

kuin uus-psykedeliasa, ei vaan eihän tolla väitteellä ole mitään pohjaa....Kirkko Näinä Päivinä ei yllä aivan edellisen numeronsa tasoon. Tästä kolmosesta löytyy mm. "sanasta sanaan" Mikko Saarela-haastattelu, Slits-konsertti-arvostelu jne... Syytä on reipasta under-sarjakuvaa ja aivan hauska sitäpaitsi....Kompostit on hyvin tyhmiä enimmäkseen, tästä seuraa että ne ovat myös kuivia (hyvää sytykettä murhapolttajille)...Järhen vai oliko se Järjen viesti on siitä hyvä lehti että sen ekan numeron avustajana toimi itse Mika Junna Linnusta...Time and Space on muka science fiction-lehti, 20s./A5/hinta 8mk, tajuton hinta niin tyhjänpäiväisestä yritelmästä...Tajunnanvirta-Kivinen Mantra on taiteellinen pohtiva ja jopa uskonnollinen tavallaan....La Mode En Direct puolestaan on aika helvetin hyvä nimi niinkin epäselvälle lehdelle. No päätoimittajana hääri yksi tuttu Turunen, joka on pannut kansiin Andy Warholin teoksia. Hyvä Jukka, kyllä Andy on jotain jee...Titties & Beer on saatanan hyvä lehti, ei siitä mihinkään pääse, eiks niin Miettinen?...Roska lopetti, koska Arto Kojo keskittyy tätänykyä huippu-urheilu-harrastukseensa....The Face on style....OVI PERKELE KIINNI! Ja Outo S on vitosessaan ja Jycelle nostan hattua hienosta lehdestään. Tälläkertaa ei muita, ja tässä tarvittavia osoitteita: OUTO S/PL 29, 45701 Kuusankoski + VETELEHTIJÄ/PL 50, 00381 HKI 38 + JÄRJEN VIESTI/Herkkusienenukuja 3, 55510 Imatra 51 + NALLEPUSSI/Kolmas linja 19 A 30 00530 HKI 53 + KNP-A.Kiuru/Ketok.35 90140 Oulu 14 + Jukka Turunen/Ristonpolku 90830 Haukipudas + FACEa saa jopa R-kioskeista nykyään...ja PUIKKOKin on pitkästä aikaa ilmestynyt, joskin käsittämättömänä "me tehtiin nyt lehti"-numerona. En mä muuta jaksa enää. Terve. Gary G.

SARJAKUVIA AHDASHIELISILLE

SE ON NIINKUN

SYYLÄ No 1

JÄ SE SISÄLTÄÄ
ARMOTONTA INHOREALISMIA.
32 A4-SIVUA.

SYYLÄ KÄNNYYN
VITOSELLA VAAN
ETKÄ KADU.

SYYLÄ PRODUCTIONS PL 89
33201 TAMPERE ZO

DISCHARGE: NEVER AGAIN 10mk
REALITIES OF WAR 10mk
EXPLOITED: DOGS OF WAR 10mk
VICE SQUAD: LAST ROCKERS 10mk
SPECIAL DUTIES: VIOLENT SOCIETY 10mk
STALIN: CHAOS EP 12mk
TERVEET KÄDET: MULL ON LIIAN... 10mk
RATTUS: FUCKING DISCO EP 12mk
MOPOT: EP 12mk
CADGERS/KAAOS: EP (8 PIISIA) 12mk
NEUROVISIO: EP 12mk
PUNK EI OLE KUOLLUT KOKOELMAKASSETTI:
SIS: T.KÄDET RATTUS KAAOS NUKKETEAT-
TERI ETC. 15MK
HINTOIHIN LISÄTÄÄN POSTIKULUT.
P. TUOTANTO - VOITTO VASKO
76780 LAMMINMÄKI (958-35685)

ELÄMÄÄ SUURESSA LÄNNESSÄ

AGNETA & ANNE-FRID foto: Linnun arkistot

Mitä ruotsalaisia bändejä tiedät? Abban? Ebba Grönin? Muita? Ei muita?

Koska ruotsalainen rock on nykyään sitä mitä joudun angloamerikkalaisen rockin jälkeen pakostakin eniten kuulemaan, ajattelin kertoa lyhyesti mitä täällä Pohjanlahden takana tällä hetkellä tapahtuu.

Ruotsissa ON muitakin bändejä kuin Abba ja Ebba, vaikkei sitä kärjistety sti sanottuna aina Suomessa asuessaan uskonutkaan. Sääli, että rockin suhteen eletään edelleenkin jonkinlaista pimeää keskiaikaa kaikesta pohjoismaisesta yhteistyöstä ja kulttuurivaihdosta huolimatta. Eivät ruotsalaisetkaan suomalaisesta rockista mitään tiedä, vaikka muutama bändi silloin tällöin täällä käykin keikalla. (Ja mistä johtuneekin, että ne näkemäni keikat eivät kovista nimistä huolimatta ole olleet mitenkään edustavia? Aina menee jokin vikaan.)

Punkin vaikutus täällä oli sama kuin muuallakin maailmassa - syntyi paljon bändejä. Pelkästään Tukholmassa niitä väitettiin olleen lähes tuhat, mikä ei totta tosiaan ole vähän. Tasosta voidaan tietenkin kiistellä, mutta jotain tuo luku kuitenkin todistaa.

Varsinainen punk-aalto on laantunut (reliikkejä silti löytyy), mutta monien nykyisten "tärkeiden" bändien juuret ovat kuitenkin juuri noissa ko vissa vuosissa 76-77. Niiden pohjalta /jälkeen on lähdetty kehittämään omia juttuja, ja skaala näyttää olevan laaja ja paljon laajempi kuin Suomessa. Tiedä sitten miksi, vaikuttaneeko maan sijainti ja lukuisien ulkomaalaisten bändien vierailut, vai jokin muu.

Ebba Grönillä menee edelleen hyvin. Se valittiin vastikään Schlagerin (suurin ja kaunein maan rocklehdistä) äänestyksessä parhaaksi ruotsalaiseksi yhtyeeksi. Rivejä vahvistamaan on otettu puolilegendaarinen kosketinsoittaja Stry Terrarie, jolla on kunnioitettava menneisyys Kriminella Gittarrer-yhtyeessä. Ebba on siirtynyt myös elokuvan pariin. Yhtye teki nimittäin musiikin "Operation Leo"-elokuvaan, ja lähitulevaisuudessa nähtäneen myös Johan Donnerin dokumenttifleffa "Ebba the Movie".

Singletilastojen kärkisijoilla on jo viikkokausia roikkunut mysteerisen Rymdimperiet-yhtyeen "Vad pojkar vill ha", jonka Springsteen-soundien takaa paljastuu erinäisiä Ebba- ja Raketerna-jäseniä. Ebban ikioma viimeisin single on nimeltään "Scheisse" ja osa tuota edellämäainittua leffamusiikkia.

Ebbasta syntetisaattoreihin, joita alkaa näkyä melkein joka bändillä. Eräs tyylin selvimpiä edustajia on kahden miehen kitara/synttis-yhtye Tredje Mannen, jolta ilmestyi jokin aika sitten ensimmäinen singlensä. Ratata soittaa synttispoppia, ja tavallaan samaan sarjaan (let's categorise!) kuuluu myös kaikkien cool-ihmisten oma poseeraajabändi Lustans Lakejer, jolle image on vähintäänkin yhtä tärkeää kuin musiikki. Lustans Lakejerien "Uppdrag i Geneve" nappasi tuossa jo edellä mainitsemassani Schlagerin äänestyksessä neljännen sijan Årets svenska LP-sarjassa, joten kyllä ne muutakin tekevät kuin kampaavat hiuksiaan ja valitsevat vaatteita. Single "Stilla nätter" oli aika kova diskohitti, ja muutkin albumin piisit soivat usein 1984:ssä, joka on yksi Tukholman poseerausdiscoista.

Tummempia ja uhmaavampia tunnelmia saavat aikaan rummut-basso-sello-koskettimet-laulu-kokoonpanolla soittavat Stadion der Jugend, sekä yksi tämän hetken mielenkiintoisimmista tukholmalaisbändeistä, Ståålfågel. Se ei missään nimessä ole varsinainen synttis-yhtye, vaikka tekniikkaa käyttääkin hyväkseen. Yhtyeen soundia on "Sällskapa mig genom natten"-LP:n jälkeen inhimillistänyt se että rytmikoneen tilalle on otettu rytmänniska, eli ihan elävä rumpali.

Mainitsematta on vielä Årets svenska grupp numero neljä, oma suosikkibändini Reeperbahn, joka on kovaa vauhtia kehittymässä SUUREKSI. Hiven Talking Heads-vaikutteita, tiukkaa rytmiä ja musiikillista tyylikkyyttä - nämä pojat eivät poseeraa, joskin kitaristi Ljungström on alkanut hämäävästi muistuttaa lavalla Mick Jonesia. Reeperbahn vastasi myös tammikuun hauskimmas ta keikasta soittamalla Heatwave-lehden pop-gaalassa Janne Kyhle Pop-nimellä (Kyhle on bändin trumpettisti/kosketinsoitaja) sikermän 70-luvun hittejä tyyliin Sweet, Status Quo & Deep Purple.

Medelsvenssonien ja pikkutyttöjen suosikkibändejä ovat toisesta korvasta sisään toisesta ulos valuvaa listakamaa tekevät Attack, X-Models, Freesty le sekä kauniit pojat Noice ja Gyllene Tider, mutta ne tuskin Linnun lukijoita kiinnostavat. Vakavempaa ja "parempaa" poppia soittavat Docent Död ja sundsvallilainen Diestinct. Ja olisihan noita bändejä vaikka kuinka, nimiä riittäisi, mutta tämäkin luettelo alkua jo lähennellä tarkoituksen ja epätarkoituksenmukaisuuden rajaa. Kaikki mainitut yhtyeet ovat levyttäneet, mutta en tiedä mitä levyistä saa Suomesta. Toivottavasti ainakin jotain, ja tulevaisuudessa useampia.

LEENA

REEPERBAHN foto: Tommi Nilsson

Uutiset

JA NÄÄ

FLASH:in talvinumerossa 1981 on muistiinmerkittynä kolmen miehen paneelikeskustelua, eli jaarittelevaa saailua naisproblematiikasta. Steinbock ja Mallander ovat saatanan viisaita, ja Saarinen ei uskalla mitään kun on kerrankin päässyt noin kuuluisien herrojen seuraan. Mutta löytyi keskustetuista eräs huomionarvoinenkin osuus. Se meni sanasta sanaan näin... Flash: Miehet kammoksuu homoseksuaalisuutta, mutta luulen, ettei naiset suhtaudu niin jyrkästi. Dan: Mä luin juuri yhtä psykoanalyttistä teosta, jossa puhuttiin ryhmäorgioista ja siitä, että sellaisessa tilanteessa miesten välillä ei ollu homoseksuaalisuutta, kun taas naisten välillä sitä syntyi helpommin. Tää liittyy hyvin voimakkaasti rooliajatteluun ja myös sellaseen seikkaan joka on hyvin ratkaseva. Miehen ensimmäinen parisuhde on heteroseksuaalinen, koska kumppani on äiti - ja naisellahan kumppani on sama, ja suhde on homoseksuaalinen. J.O.: Aijoo. Tota mä en ole ajatellut. Dan: Se on ollut niin itsestään selvää, että se on unohdettu... Kas, siinäpä se ydinjuttu olikin. Nyt tietysti kaikki kysyy, että mikä tää tällänen FLASH on.

FLASH on Mallit ry:n julkaisema iso mutta ohut käsittämätön lehti. Tai siis käsittämättömäksi homman tekee se, ettei lehti taustastaan huolimatta ole kovinkaan tyylikäs lehti. Aivan kuin sitä ei olisi jaksettu suunnitella loppuun asti. Etukansi on lupaava, mutta sisältä löytyy tosi ikävää taittoa.

Ja mikä on MALLIT RY? Se on ammattimaisesti mallin työtä tekevien oma yhdistys, jäsenistöstä 91 on naisia ja 33 miehiä. Mallit ry. ajaa jäsenistönsä etuja työmarkkinoilla. Käsittääkseni jäsenet ovat niitä kauniita ihmisiä, joita näkee muoti-lehdissä, muoti-esityksissä...mutta entä kadulla? Hei näkykö mannekiineja koskaan kadulla? Rocktailsissa?

Tyylikkyydestä puheen ollen. Linnun suosikkipoika JIMI SUMEN soittaa ny kyisin tosi heavy kamaa, vaikka diggaakin Japania. Toisaalta taas HANOI ROXX on kuulemma tehnyt kauniin videon, ja bändi suunnittelee Japanin kiertuetta, sillä idästä löytyy arvaamatonta potentiaalista voimaa. Ostovoimaako?

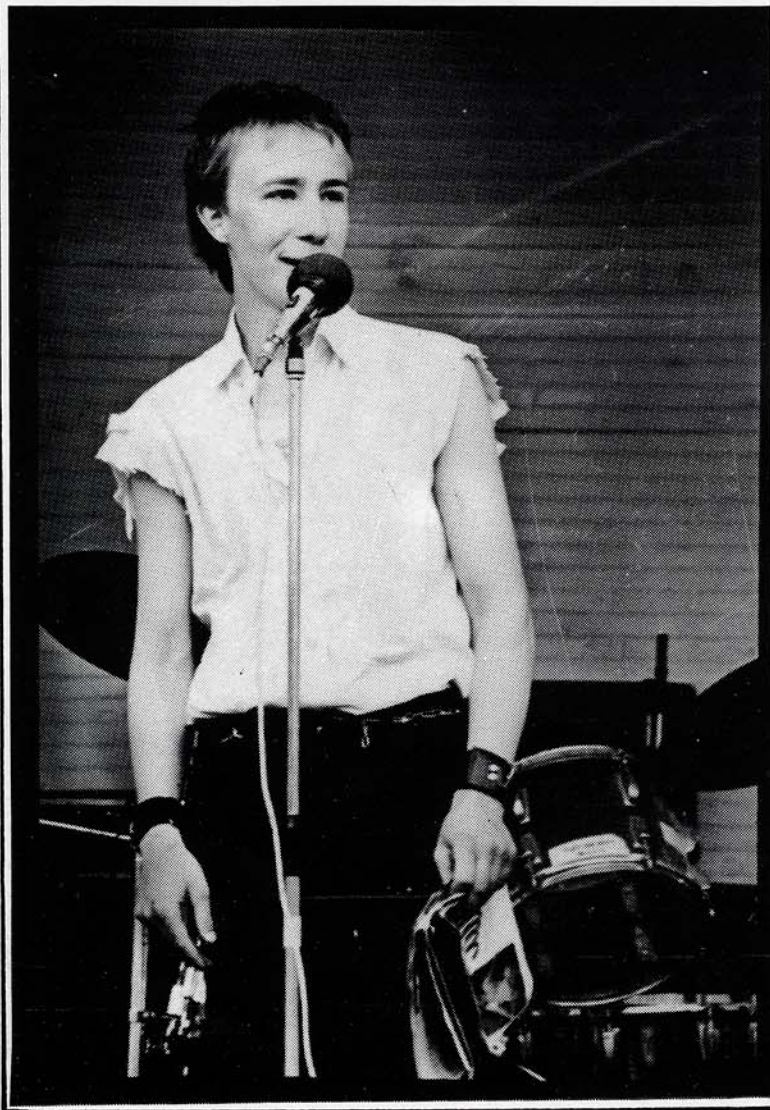

dégö.

Tässä numerossa on ton seksikkään Nalle-Virolaisen hienostunut eroottisesti latautunut sarjakuva. Mutta mikäli kaipaat kovempaa otetta (hard core), niin peräti 9-sivuinen samaisen Virolaisen sex-kertomus löytyy uusimmasta TITTIES AND BEERin A4-kokoisesta erikoisnumerosta. T&B on aina vain suosikkejamme, joten tilaa se vitosella Karmilalta/Käenk. 4 H 84, 04230 KERAVA 3...kyseessä siis numero 11. Right.

Kuka vielä muistaa RATSIA-nimisen yhtyeen? Sehän hajosi jo monta kuukautta sitten, ja sen jo kauan valmistella ollut jäähyväis-live-LP jaksaa vain odottaa julkaisemistaan erinäisistä (?) syistä. Hämmäntävää tuossa LP:ssä on mm. se, että se ei kuulosta kovinkaan liveltä. Pohjat on kyllä äänitetty keikalla, mutta studiossa päälle on miksailtu lisää kamaa Ralf Örnin tuotannossa.

**KUKA ON TÄMÄ REIPAS NUORUKAINEN
KAUKAA 70-LUVULTA? OTA OSAA
KILPAILUUN JA VOITA ARVOKAS PALK...**

Silminnäkijöiden mukaan eräänä aamuyönä joulukuussa Oriveden poliisilaitoksen putkassa oli ollut korkean luokan kulttuuri poliittinen tapahtuma. Paikalle olivat saapuneet delegaatiot ainakin parista maamme johtavasta taide-lehdestä, ja olihan mukana myös muutama vapaa kulttuuripersoona. Julkilausmassaan osanottajat tähdentävät, että juuri tämänkaltaiset tapahtumat ovat omiaan lähentämään suomalaisen kulttuurin eri piirejä. Yhteistyöstäkin keskusteltiin ja huhujen mukaan reunion-tapahtumaa oltaisiin järjestämässä kesäkuuksi, mutta minne, se jääköön vielä tässä vaiheessa arvailujen varaan.

NYT Linnussa julkaistaan kaikkien aikojen ensimmäinen kirjeenvaihto-ilmoitus, joten kaikki työt kirjoittamaan Felixille. MY INTERESTS INCLUDE THE FOLLOWING: CORRESPONDING WITH FEMALES, ANARCHISM, NUDITY, SEX, ANYTHING FAR OUT//Felix Arns-tein, Box 496, Montclair NJ 07042-0496, USA//Että sellasta.

VANDAALIT tekevät kai vielä kolmannen (ja viimeisen?) LP:n, jonka tuottaa Häkli. Laulusolistina toimii Klide, ja assistenttina häärii Miettinen. Levy äänitetään joskus Micro voxissa, tai sitten ei. Vandaalien uusi single on kuitenkin tiukka.

Onko KOHU-63en pitkä taival päätöksessään? Basisti Jaska on eronnut, mutta vanhalta kokoonpanolta on vielä tulossa (se on tainnut jo tätä lukiessasi ilmestyä) mini-LP:llinen laulelmia nimen "Valtaa ei loistoa" alla.

SUMENista vielä se että jätkä on liittynyt vasta Classix Nouveuxiin kitarristiksi. Odotettavissa Euroopan kiertuetta ja levyn tekoa. 11.3. Jimi piti jäähyväiskonsertin Tavastiällä. Hienoa oli.

Foto: VUOKOLA

KUVASSA TIETYSTI OUTI POP. ▲

Jos nyt joku vielä kehtaa väittää, ettei tiedä Burroughsista mitään, niin lukekoon rajun teoksensa "Alaston lounas". Siitä löytyy jotain sanoinkuvaamattoman kaunista rappio-fiilistä. Miehellä on niin raju menneisyyskin, että kunhan saamme jostain aineistoa kokoon, teemme hänestä oikean artikkelin Lintuun.

Tämä Lehtola uutisoi Tampereen Yo-talolla pidetystä HANOI ROCKS-konsertista seuraavaa: "Jyrki Lehtola potkaisi ko. ti laisuudessa M.A. Nummiselta tuolin tämän perseen alta." Manne siis putosi lopullisesti palliltaan. Ikävä juttu, vai?

Tokihan ollaan tiedetty että Mauri Sariola on tyhmä mies, samoin kuin Edwin Laine...mutta totuus tuntuu olevan se, että ne molemmat ovat vieläkin tyhmempiä. Jopa JÖRN DONNER on niiden rinnalla todella fiksu ja muotitietoinen. Tämä ei kuitenkaan merkitse mitään. Vai mitä Mauri?

MAINONNAN KOKO KUVA

Kyllä me olemme sitä mieltä että OUTI POP on kaunis, nuori, ja seksikäs nainen, joka saa poikapolojen pollat sekaisin jo pelkällä äänellään. Elävänä esimerkkinä mainittakoon tämän lehden vastava, joka piireissä tunnetaan ankarana sovinstifeministinä (vitut olen/lat.). Hän on nimittäin äänestänyt Outi Poppia vuoden ihmismimmaksi ihmiseksi Soundin vuosijääntestyksessä (entäs sitten/lat.). Voivoi Mika, eikö Mona Carita enää ole mitään? (ei ole/lat.)

Kaikkien tosi intelletkujen kirjailija-idolilta William S. Burroughsilta ilmestyi toiseksi mestariteoksekseen mainittu CITIES OF THE RED NIGHT jo vuosi sitten. Tämän vuoden alussa englantilaiset ovat saaneet siitä taskukirjapainoksenkin, joten milloinhan "Punaisen yön kaupungit" saadaan suomeksi? Viiden vuoden kuluttua vai? (tämä juttu jatkuu tuolla viereisellä palstalla, kiitos)

LÄMPÖLAKANA pitää vuoteen lämpimänä ilman sähköä

- ei johtoja - ei käyttökustannuksia

Joko Sinä olet kokeillut suosittua lämpölakanaamme? Suomessa jo 20 000 tyytyväistä käyttäjää! Tilaa ja kokeile! Käyttö on yksinkertaista, lämpölakana asetetaan lakanan ja patjan väliin. Kehon oma lämpö heijastuu lämpölahanasta takaisin ja pitää vuoteen lämpimänä. Paino 120 g, kevyt kuljettaa mukana kesämökille, camping- ja telttamatkoille. Helppo puhdistaa.

"Olen tyytyväinen lämpölakanaan. Asun vanhassa omakotitalossa. Lattiat ovat kylmät. Kivikellari on alla, joka talvi kärsin jalkojen paleltumiselta. Tänä talvena ei ole sellaista ollut ja illalla on patjat lämpöisiä."

Aili Alipirjelä, Lieto

Valtion teknillisen tutkimuskeskuksen tutkima tuote.

"Olen ostanut 4 lämpölakanaa, kolmelle teinipojalle ja itselleni. Asumme suuressa vanhassa talossa, jossa on isot ikkunat ja korkeat huoneet. Yöllä kokeilimme lämpölakanoita. Meillä oli +15° aamulla ja ulkona oli -18°. Me nukuimme lämpimästi ja ihanasti säängyssämme. Nyt ei tarvita sukia jalkoihin eikä kääpetyä kippuraan tullakseen lämpimäksi. Aivan varmasti lihakset ja koko keho voivat paremmin kun pystyy rentoutumaan ja makaamaan mukavassa nukkumiasennossa."

Sairaanhoitaja Ingeborg Wiklund, Ruotsi Nälden.

"Jo ensimmäinen yö lämpölakanoilla nukuttaessa osoittautui hyvin miellyttäväksi. Koko vuode oli miellyttävän lämmin, mikä ei muuten aina ole taattua vanhassa puutalossa. Suosittelemme varauksetta valmistamaamme lämpölakanaa jokaiselle kylmyyttä valittavalle." Irene Forsell, Vaajasalmi.

Lämpölahanan koko 90 x 140 cm, hinta 59,- + postikulut.

Lämpölakana on valmistettu Thermalfabista, supertehokkaasta eristysmateriaalista.

MAILMASTERS OY Turku 31, Pitkämäentie 13 YV 1

TAMMEN (jo ehkä ilmestynyt) kokoelma pienlehtien tekijöiden kirjoituksia on paskaa. Meille luvattiin bileet - me ei saada niitä, Meille luvattiin että saadaan itse taittaa kirja - ei toteudu. Kirjoittajat saavat muistaakseni 77mk/julkaistu sivu (sivut A4-kokoa) sekä vain yhden ainoan vapaakappaleen/pärstä - Tammi aikoo maksimoida voiton, sillä kirjastahan tulee eittämättä bestseller ja kohuttu puheenaihe piireissä (missä vitun piireissä?). Mukana mm. Miettinen, Lehtola, Kauppinen, Eskelinen, Kuusinen, Myllymäki & liuta epämääräisiä vanhoja hämyjä.

PERUNALASTUJA NAPOSTELEMASSA.

Tuleeko BAM-BI:sta totta? Tämä kysymys askarruttaa monien mieltä. Bam-Bista on jo kohuttu vähän liikaakin, mutta vasta nyt sinä saat kuulla tästä. Kari Riipinen & Kimmo Miettinen & Pasi Myllymäki (muista?) ovat aikeissa tehdä tyylipuhtaan lehden nimeltä Bam-Bi. Esikuvina mm. Face, Interview... ja Oui. Täytyy myöntää, että projektin soisi onnistuvan, sillä Lintu kaipaa seuraa suuressa yksinäisyydessään. Hah.

Kesä on tulossa, ja sen mukana taas kerran ennätysmäärä enimmäkseen kyseenalaisia rock-juhlia (peräti kolmisenkymmentä!). Imatralinkin laitetaan kokoon Imatrarock jo kolmannen kerran, mutta siitä enemmän myöhemmin. Tällä hetkellä mainittavanarvoinen alkukesän festivaali on 23.-25.6. Räyskälässä pidettävä Aurinkotanssien Kesäfestivaali, johon on luvassa kotimaisten (Hässiset, Oxley, Lama, Karjalainen jne.) ja ulkomaalaisten (tämän hetken varmat tulokkaat: BowWowWow ja Dead Kennedys) lisäksi myös muuta kulttuuria, eli Kuopion kaupungin nuorisoteatterin HAIR-musikaali, ja luultavasti myös imatran Ii-teatterin Kadonneet Lapset-esitys, ja elokuvan alalta ainakin Woodstock-leffa. Kolmen päivän lippu tulee maksamaan ennakosta 120 mk johon sisältyy leirintämaksukin. Aikamoinen juttu siis tämä kesäkesän festivaali. Ja rock-kesänhän aloittaa tuttuun tapaan Provinssirock Seinäjoella. See ya!

Ja vielä Miettisestä. Se on nimittäin siviilipalveluksessa parhaillaan. Osa-aottavaa postia voi lähettää vanhaan Hiltse-osoitteeseen. Mutta miten käy AKU SYRJÄN oikeustaistelun armeijaa vastaan? Voittaako systeemi, ja heittää rauhaa rakastavan miehen vankilaan oppimaan tapoja? Todella ristiriitaisista jälleen kerran. Kenen ehdoilla evertstiluutnantti Simola Lahdesta tokaisee virnistellen, että "Kaikki miehet, jopa rikollisetkin, käyvät armeijan", ja jatkaa vielä, "Aseistakieltäytymisellä ei edistetä rauhaa vaan väkivaltaa ja terroria." Meidän mielipiteemme on että Simola saa vetää vitun päähänsä...erinäisistä syistä.

SHOUXSIK & PII

Huomiointia ja erikoismainintaa muutamasta levystä. Ne ovat viime vuoden tärkeimmät. HUIMAAVIA ja USKOMATTOMIA. Näistä jatkamme.

Shouxsiin levy on ristiriitainen, vapauttava ja unenomainen, image plättävän hyvä. Kaikkihan punkin tuntee, vai? Susi on saanut vaikutteensa japanilaisesta taiteesta, kabukista. Ja Shouxsie sanoo: Ihmiset ovat liian vakavia väärissä asioissa, ja eivät ole vakavia oikeissa asioissa. Bändin haastattelut ovat vakavia.

Paikoitellen mieleen tulee skitsofreeninen King Crimson, sitten on hieman Shadows-musiikkia, mutta minä inhoan rautalankajankutusta. Tämä on taidemusiikkia, repivää ja raivoavaa kaoottista.

Ilman muuta klassikko on Arabian Knights. Uskomattomat sanoitukset. Bändistä voisi sanoa mitä vain (?). Näin fanzinessa ei viitsi kuin että on täydellinen, ja kaikki sopii paikalleen. Rumpali on kekseliäs, ja kitaristi aivan laittamaton. Kitarat kaikuvat ja kiertävät ilmaa kuin linut. SIN IN MY HEART ja uskooko kukaan, mitä Shouxsie tahtoo sanoa? Shouxsie & The Banshees ei ole tavallinen rock-bändi. Se on pikemminkin epätavallisille ihmisille.

Minä tahtoisin kuunnella tätä pimenetyssä salissa, jossa saisi tanssia vapaasti miten kukin tahtoo...

SHOUXSIK & BANSHEES: JUJU

Ennen Jujua en tajunnut Susin vehkeilyä kuin Hong Kong Gardenin ja Christinen. Ne olivat mukavia kappaleita, mutta vakavia.

Tiedän Susin viekkaaksi naiseksi, ja arvostan hänen kykyään parantaa taidettaan ja luoda lyyristä ja täydellistä taidetta. Huolimatta kaikista huvittavista (?) natsifasismiväitteistä, Shouxsie tekee lämmintä ja välittävää taidetta. Mutta Susihan onkin yksi niistä ennakkoluulottomista artisteista, joita meille on annettu. Fasismista sen verran, että tämä aika on sellainen kuin on, mutta jokainen voi karsia toista tappavia ja estäviä puolia itsestään, ja antaa toistenkin elää. Siten me emme ruoki fasismia. Minä en usko natsseja mutta uskon että me tarvitaan taidetta. Sen vuoksi me oltaisiin tarvittu myös Sex Pistols. Oi Aalto, huuhtelee jalkani! - toi on käsky. Ja onko se Raija vielä Hesarissa duunissa?

Englantilaiset puhuvat, että yhtye on kasvattanut itseään tanssibändinä, ja nykyään keikoilla on kivempää kuin ennen. Saadaan tanssia, kuten meidät luotiin.

Shouxsiesta. Hän on ollut työttömänä ja kulkenut jengissä. Kuinka kaunista. Susi on tyttömäinen ja naisellinen, pitää hyvin mikkiä, ja on taitelijana vakavasti otettava - tyylikäs ja ammattitaitoinen. Minun mielestäni tää on yksi ylpeimmistä yhtyeistä mitä tiedän, ja samalla huomaani, syvälinen, älykäs ja monimielinen.

Sid soitti ekoilla keikoilla rumppuja ja Shouxsie oli mukana kohutuksessa Bill Grundy-Showssa, jolle me ei olla vielääkään naurettu tarpeeksi. Shouxsiin levyä kuuntelee ken uskalttaa. Banshees on sanana kelttiperua, ja tarkoittaa ääniä jotka tuovat mukanaan kuolemaa...ne varoittavat.

Ja nyt, lopultakin hyvin persoonallista ja epäkaupallista musiikkia. Aah, itse aiheeseen, eli

PIL: FLOWERS OF ROMANCE

Mitä me sanomme tästä, kun toisaalta tekisi mieli olla vain hiljaa: You know, the real art hits! Or do ya know? O-ou, you make me happy! Minä arvostan Johnia todella paljon.

Mukana Johnin lisäksi ihana Keith Levene, rumpali Martin Atkins, sekä neiti Jeanette Lee. Ne soittavat rasakaasti, eivät ainakaan huonosti.

PIL soittaa anti-rock'n'rollia. Vaikutelma on ihmeellinen hurmos. Jos kukaan on kuullut Claude Debussy'n viehättävän teoksen La Mer, niin onnittelen. Tottakai tämä poikkeaa kaikesta musiikista. Yöllä minä heräsin Public Imageen ja totesin: olen pieni merenneito, ja tämä on merellistä musiikkia. Juhannuksena poika (aivan oikein: poika) käännötti minut PIL:iin Eräjärven bussissa, eikä se edes puhunut minulle. Mä oon just tuollainen, ja nyt kaikki rakastuu. Ja hah?

Pidän laulusta Banging the Door, koska se loppuu ajoissa. Go back. Bändi kiussaa minua kuuntelemalla vain Renaissancea. Francois Massacre on hauska anarkistilaulu, vaan koko levyllä ei sanota edes pikkuisin kirjaimin sanaa anarkismi. Lopetuspiisi on joko vain huijeus tai vain energialataus a'la newyorkilaistunut PIL. Kaiketi tasa-arvoisen bändin pää John sanoo olevansa onnellinen New Yorkissa. Kova mesta.

FLOWERS OF ROMANCE oli Sidin entinen bändi. Singlenä tästä oli eri versio, jossa joka kohta toistetaan kahdesti. LP:n yksi tuoreimmista on Go Back, siinä on tajuton kitarasoolo.

Undet The House, vahvasti rumpaloitu kappale, joitakin kauniita sävyjä + Johnin laulu. Merkilliset sanoitukset, John on kummallinen, eikä olekin.

Kaikin puolin tämä on mallilevy hienosta musiikista. Tänä päivänä. En kallista korvaani kuin puoliksi souliin tai funkkiin, mutta tämä on hyvä. PIL on nerokas bändi.

RITZ on New Yorkissa melkoinen konserttipaikka. BowWowWow ei saanut esiintyä siellä, mutta PIL nostatti myrskyn. Kaikki ei digannut niitten metkuja. Sitten ne tappeli ja MIHIN meni rauha ja rakkaus?

Sinkut Death Disco ja PIL (jota ne soittaa vieläkin) ovat parempia kuin monet muut uudet.

Ja Nuorten Sävellahjan tapaan pikku toivomukset.

1) Ne ketkä luulevat yhteiskunnan olevan perheen jatketta, niin HEI HEI. Ne saattavat erehtyä, mutta huom. minä en provosoi.

2) Sen sijaan että menette ja mol laatte frendejä niin voisitte tehdä jotain älykäästä. Vaikka kirjoittaa ja arvostella musiikkia omiin lehtiin. Ainakin ne, joilla on siihen aikaa ja halua, ei se ole vaikeaa. Nämäkin jutut olisi voinut kirjoittaa pikku-sisko miettinen, Heijaa.

3) Minun iltaroukoksessani ei ole kaneja, ei edes bambeja. Kimmolla on varmaan erilainen? Sitten se on aivan oma ja yksityinen ja kaunis.

4) Tyttötyttö kirjoittaa mitä kirjoittaa, omavastuullisesti. Minulla ei ole rikosrekisteriä. Minä kirjoitan vain nuorille, koska itsekkin olen nuori. Aikuisilla on oma hupi. Miksi he muuten saavat lukea meidän lehtiä? Ja paskat, mua on turha kasvattaa minnekään. I'am kompromissiton vapaus. VIVELA.

5) Sex Pistolsien LP on maailman enstex paras LP, jopa yli bootlegienkin. Koska se on poliittinen.

tyttötyttö
tammikuussa 1982

Vau!!

VAU!!-yhtyeen laulaja KARI KIVELÄ selittää, mutta ei saa siihen minkäänlaista tilaisuutta, sillä epäselvästi artikuloiva haastattelija luulee tuntevansa menetetyt rakkauden pistot sydämessään.

Kari Kivelän kanssa oli sovittu työluontoinen haastattelutilaisuus haastattelijan kotona Jimi Sumenin konsertin jälkeen. Erinäisistä tunteenpaloista johtuen kasetilta kuuluva materiaali on haastattelijan kohdalta paljon arkaluontoisempaa kuin itse haastattelukohteen julkituomat asiat. Olennaista lienee kuitenkin se, että nyt tehdään juttua Kari Kivelästä, ei Jyrki Lehtolasta. Eikä hänen fiksaatioistaan. Anna mennä.

Kari: Vau!! syntyi joskus -79 ja nykyisessä kokoonpanossa me ollaan oltu nyt kesästä lähtien. Kokoonpano on Minä/laulu ja puhaltimet, Matti Hanski/kitara, Harri Savilahti/basso, Jakke Junntila/toinen kitara ja sitten Tapio Leppänen/rummut. En mä tiedä, sitä on aina hyvin vaikeaa sanoa minkä ta kia bändi syntyi...

Jyrki: Jotain sisäistä pakkoa tai ylitsekäypää luomishalua tai...

Kari: Kaiketi sitäkin ja sitä, että noi muut huomais meidät...LP-levy tulee ulos kai ensi viikolla tai on tullut ensi viikolla ulos jo muutaman kuukauden. Sen lisäksi me ollaan tehty kaksi singleä.

Jyrki: Saaks muuten mainita, että sä oot ~~haastattelija~~ ?

Kari: Emmä sitä toivois, mutta kaikki kai jo pikkuhiljaa tietää sen muutenkin.

Kari: Toivottavasti tulee keikkoja, mutta ei näe keikkapaikat kiinnostusta oikein, ihan totta! Ei täällä ole sellaisia välttämättä kiinnostavii mestoi, johon haluis mennä soittamaan. Tampere, Helsinki, Turku ja Lahti, niissä on sellasia sopivia, rähjäisiä kapakoita, tarpeeks vieraantuneita, irrallaan kaikista noista systeemeistä...Ei me loppujen lopuksi olla keikkoja niin hirveesti haluttu, eikä niitä sen tähden oopajon ollutkaan.

Kari: Bändin yhteishenki on...on se hyvä...tai nyt mä varmaan valehtelen, jos mä väitän, et se on hyvä...Me opiskellaan kaikki eri paikkakunnilla...Mut kyllä mä väittäisin, et bändin yhteishenki on niin hyvä kun se voi olla.

Kari: Meillä tekee kaikki jätkät biisejä. Mä teen pääasiassa kaikki sanoitukset. Noi biisit tällä levyllä on kaikki noita säveltäjä-sanoittaja-biisejä, mutta mä luulen, että tulevaisuudessa biisit tullaan merkitsemään koko bändin nimiin. Biiseistä tulee parempia, kun koko bändi työstää niitä yhteistyössä.

(Haastattelija ja haastateltava yrittävät avata unkarilaista Tokajiviinipulloa. Haastattelija ei milloinkaan ole terävimmillään ja niin haastateltava esittää taitojansa unkarilaisen Tokajiviinipullon aukausussa.)

Kari: Kaikkein paras ihminen, siis todella hyvä ihminen, minkä mä o-

len tavannut, täydellisen jalo ja tollain noin, mä tapasin sen Moskovassa...

Jyrki: Siellähän asuu kommunisteja.. ja bernsteinilaisia...

Kari: Tota noin, mä olin eksynyt siellä ja se puhu englantia eikä venäjää ja sillä oli Lassie, sillai Lassie kun oli siinä televisiosarjassa, ja mä olin ihan varma, et se oli se sama kaveri kasvanut isoksi, jolla oli se Lassie. Se anto mulle rahaa ja opasti ja vei mut takaisin ja kaikkea.

Kari: Mä opiskelen tiedotusoppia kolmatta vuotta, eli se on siis mun pääaineeni. Opiskelu sinänsä ei ole kivaa, kaikki lieveilmiöt ei ole... Mutta jotkut lieveilmiöt on todella kivoja. Kyl se on ihan siedettävää elämää.

(Lehtola ja Kivelä keuhvat yhteen ääneen John Irvingin kirjaa Kaikki isäni hotellit. Lehtola yrittää brasaata Wittgensteinilla, unohtaen kuitenkin, mitä halusi sanoa. Yhteen ääneen keuhkaan Raymond Chandleria. Molempien suosikkihenkilö Irvingin kirjasta oli "Franny, teitysti". Tämä kai antaa kuvan haastateltavan (& haastattelijan) romanttisesta pohjavireestä. Heh.)

Jyrki: Mikä tekee onnelliseksi tässä ja nyt ja huomenna?
 Kari: En mä tiedä, sanoisko ihan rohkeasti että rakkaus.
 Jyrki: Piru vie, sä tiedät, et tää on mulle paha paikka, nimenomaan tänä iltana.
 Kari: Sen takia mä epäröinkin, mut mä sanon sen silti.
 Jyrki: Mitä sä odotat elämältä? Lisää avainkysymyksiä.
 Kari: Rakkautta.
 Jyrki: Niin, totta kai.

(Lehtola purkaa epäselvästi artikuloitujen sydäntään. Kivelä katsoo häntä hämmästyneen näköisenä.)

Jyrki: Nyt ei puhuta paskaa. Mitä tulevaisuudensuunnitelmia bändillä on?
 Kari: Meillä on niitä aika paljonkin ja aika tarkkojakin, mutta sä nauurat niille kuitenkin.
 Jyrki: Emmä naura koskaan. Mä olen aivan vakavissani.
 Kari: Meitä pyydettiin Lahden Kaupunginteatteriin soittamaan johonkin sellaseen nuorille suunnattuun produktioon, se ei ole mikään varsinainen näytelmä. Toi Pekka Rätty ohjaa sen. Se suunnitelma ei kuitenkaan oo mikään varsinainen meidän suunnitelma, tommonen kuitenkin kiinnostaa, vähän rikkoo tomosta normaalia rock-rutiinia...

Kaikki sellanen kiinnostaa. Ja nyt me haluttais seuraavan singlen yhteydessä tehdä sellanen single, jossa ei ole kuin toisella puolella musiikkia, et se on sellanen täydellinen antisingle, et siinä mielessä, ettei siinä ole mitään kertosaälällätystä, et se olis ilmaissingle, jota jaettais ilmaiseksi kaikille hyvälle tyypeille.

(Haastattelija katkeroituu jostain syystä kirjakustantaja Tammelle ja haukkuu sitä muutaman minuutin.)

Kari: Kyllä mä tykkään semmoisista runoilijoista kuin Baudelaire tai Verlaine, niissä on semmoinen täydellinen rappion tunne ja uskonnot kiinnostaa helvetisti. Uskonto liittyy aika läheisesti musiikkiin. Jos nyt jätetään koko kristinusko pois, joka on vain pelkkä kapitalismin välikäsi... Emmä näe uskuntoo silleen ahtaasti... Se on ihmisen joku pyrkimys johonkin moraaliseen hyvään...

Jyrki: Eiks toi nyt ole ihan sama, et onks se uskonto vai pikemminkin joku filosofia... emmä tiedä... ei kai me nyt paskaa mankalle puhuta, se ei pidä siitä, se on niin herkkä.

(Kivelä kehuu Vonnegutin Piruparkaa, Lehtola haluaisi painottaa Kissan kehtoa, tämä erimielisyys ei kuitenkaan punkea ilmirdidaksi - mikä on

verraten järkevää näin pienten asioiden ollessa kyseessä. Lehtola palaa fiksaatioidensa alkulähteille ja on suorastaan ihme, ettei hän pyyhi kyyneliään haastateltavan nahkatakkiin, vaan pyyhki ne omaansa. Puhutaan Chester Himesistä, puhutaan elokuvista. Kulttuuri näyttää kauniilta ja oikeutetulta vain silloin kun rakkaus jättää. Lehtikloski ei hajoa, eikä kukaan tule aukomaan päätänsä. Lehtola herkeää omimmilleen - banaaliksi.)

Kari: Mä en varmaan tekis yhtään mitään, jos en mä tekis näitä biisejä tai soittais. Ettei mulla oo keestaani oo mitään luovaa energiaa jota pitäis purkaa, tai sisäisiä paineita tai mitään. Emmä kai tekis mitään, jos mä en tekis tätä.

Jyrki: Tää on yllättävä veto. Minkä takia sä sitten nyt teet jotain?

(Avaavat vielä yhden pullon. Lehtola artikuloi - jos mahdollista - vieläkin epäselvemmin. Puhuvat vielä yhden kasetillisen ajan. Lehtola on löytänyt hyllystään Juho K. Juntusen Tuuliajolla-kirjan ja kyselee sen sisältämät 50 kysymystä. Kysymysten ja etenkin vastausten informatiivinen arvo on kuitenkin vielä tässä vaiheessa verrattain selkiytymätön. Odotetaan muutama vuosi, niin huomataan niiden merkittävyys. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että sinun tulisi odottaa yhtään mitään. Tämähän on avainkysymys.)

Kivelä lähtee viiden aikoihin kävelemään öisen kaupungin halki kohti majapaikkaansa tässä kovassa maailmassa ja tässä kovassa kaupungissa, jossa ei edes journalistisia arvoja tunnusteta. Lehtola hyvästelee työkohteensa ja vajoaa itsesääliin.

(Me tehtiin vielä toinenkin kasetti, mutta sen informatiivinen arvo - jos mahdollista - on vielä vähäisempi.)

Joo, mä en ole tyhmä jätkä, vaikka niin käyttäydynkin.

JYRKI LEHTOLA -82

Konveheteja
 Karoliinalle LP
 (Pälp 30)

KONVEHETEJA KAROLIINALLE / VAU !!

Kari Kivelä lahjoitti ystävällisesti minulle yhtyeensä älpeen koelevyn. Ystävällisiä eleitä täytyy aina osata käyttää hyväkseen, ja nyt minä vuorostani haukun ko. älpeen pseudofatalistiseksi paskametafysiiseksi... No, en tietenkään. Kiveläkin haluaa sanoa jokaisesta kappaleesta jotain ja hänellä on toki siihen täysi oikeus. Mutta minun jälkeeni, minun jälkeeni.

Yleisesti LPstä voi sanoa, että VAU!! vaikuttaa joltakin Pelle Miljoona OY:n inhimilliseltä painokselta. Pellellä moottoritie on kuuma-kuuma ja kuuma, mutta VAU!!!:lla se on ehkä hieman lämmin ja epävarman tuntuinen. Jees, naturalismin ja romantiikan rajat ovat usein yllättävän hämärät. Mielelläni kuitenkin

- toimittajan ominaisuudessa - käytäisin juuri noita kahta termiä: naturalismia ja romantiikkaa.

Haluaisin tässä yhteydessä myös varoittaa liiallisesta symboliikan käytöstä. Eli makkaralla on kaksi päätä, mutta se ei vielä tarkoita sitä, että makkarat välttämättä symbolisoisi elämää ja kuolemaa. Mitä?

A1. Pullopostia hukkuneille

Minulle tulee tästä mieleen Loose Prick ja Jean-Paul Sartre. Kappaleensa vartijat antavat filosofin kirjoittaa, jotta hänet voitaisiin polttaa roviolla. Mielelläni näkisin asian niin, että vartijat antavat filosofin kirjoittaa, jotta kirjat voitaisiin julkaista. Onhan nykyaikaisen filosofian taso niin matala, että luulisi melkein vartijoiden olevan niitä filosofeja.

(Kari: Tästä biisistä mä pidän todelalla paljon, tässä ei tosin soundit ole ihan oikein. Tylyä ja rumaa meiniä.)

A2. Määdäntynyt sydän

Määdäntynyt sydän on minun yksi suosikkini. Se on Bauhaus-vaikutteista niin soitoltaan kuin sanoiltaan. Putoileeko katoilta klovneja vai klooneja? Tämä on romanttista naturalismia, naturalistisilla termeillä ja sanonnoilla luodaan romantinen vaikutelma, yötä ja kohtaloa.

(Kari: Tämäkin on yksi mun suosikeista. Tällä biisillä niinkuin koko levyllä voisi toi miksaus olla parempi. Tässä on jotain hyviä sävyjä, joita olisi voitu nostaa enemmän pintaan.)

A3. Susikoski Päiväntasaajalla

Mukava leikkaus kirjailijan ja henkilön välillä. Kitarat on salapoliisikitara.

(Kari: Tää tulee tietysti yhdestä Sariolan kirjasta. Se kirja, niinkuin tää tää biisikin, on sellainen dekkarikertomus, mutta ei sitä varmaan kukaan ymmärrä. Se on ainakin olevinaan hauska.)

A4. Rakkauten pyromaani

Tämä on liikaa Loose Prickia minun makuuni. Sanonta "toisiinsa tarautuvat varjot" on aika upea, vaikka se kuulostaakin tultua.

(Kari: Tää on funky-biisi, jonkinlaista toisenlaista funkya.)

A5. Kivisissä metsissä

Ehkä liian harkittuja vertauskuvia, soitto kulkee mukavasti. Heh. Katuromantiikan toista puolta, ehkei kovin onnistunutta, mutta viisi kertaa Woude kiinnostavampaa.

(Kari: Tästä ei oo mitään sanottavaa. Kai voi olla niinkin, ettei ole mitään sanottavaa?)

A6. Kun yöt nielee

Verrattain apaattista ja välinpitämätöntä koskettelua tyyliin "voisin ehkä koskettaa sinua, sillä minulla ei ole muutakaan tekemistä, koska yöt nielee, vaikkon tiedäkään mitä se tarkoittaa, koska omalta nieleskelyltäni en kuule mitään muuta."

(Kari: Tämä on vääränlaista romantiikkaa, mä en todellakaan pidä tästä.)

B1. Konveheteja Karoliinalle

Tässäkin on hieman Bauhaus-vaikutteita. Sanat ja soitto tukevat toisiinsa hyvin. Yksi suosikeistani, vaikka en ymmärräkään, mihin Woude-efekti "sinä yönä satoi" viittaa. En myöskään pidä siitä, että tämänlaatuisessa tekstissä esiintyy arkipäiväisyyksiä, millä tarkoitan Wartsilän osakkeita.

(Kari: Tää on yks mun suosikeistani, tässä on sellainen rajua ja raskas fiilis.)

B2. Flipperi-rock

Levyn ainoa vieras kappale. Kuinka kaukana pelihulluus on tavallisesta hulluudesta? Heh, mitä on "tavallinen hulluus"?

(Kari: Tässä on musta kyllä sellainen helvetinmoinen pelifiilis.)

B3. Thysanura

Tästä biisistä tulevat elävänä mieleen Kari Peitsamo, Kollaa Kestää ja Esa Toivonen. Tai en tiedä, mitä "elävänä mieleen" tarkoittaa. Kai tämä on -heh- elävä esimerkki siitä, kuinka mistä tahansa voidaan tehdä biisi. Meilläkin tuli joskus jotain mustia eläimiä kylpyammeesta, mutta en katsonut tarpeelliseksi tehdä siitä kappaletta tai yhtään mitään. Jees, triviaaliongelmista syntyy suurta taidetta, suurista ongelmista syntyy huonompaa taidetta jne.

(Kari: Tää Thysanura on sellainen loishyönteinen, joka tulee epäpuhtauudesta. Nää kaksi jätäkää meidän bändistä asuu Helsingissä ja niiden opiskelija-asuntolassa ryömiä niitä.)

B4. Liput

Tämä on tekstiltään esi-jarkkolainetta ja muuten jälki-virtasta. Kai niinkin voi sanoa, ettei yhdestä biisistä ole mitään sanottavaa?

(Kari: Mä pidän tästä aika paljon.)

B5. Etusivun takana

Hieno oivallus on kertosaakeen "Mitä sä teet, kun valokeiloista tulee polttorovio?", missään nimessä hieno oivallus ei ole "...kun käteen jää vaan musta Casio". Kuten sanottu karsastan todellisuuden nimeämistä biiseissä, joissa mitään ei muuten selvästi nimitä. Taso on säilytettävä. Kun kuulin biisin ensimmäisen kerran, luulin että termi "Hämäläisen mafia" viittaa TV 1:sen kulttuuritoimittaja Timo Hämäläiseen ja toi voin jo, että Mirjam Polkusestakin laulettaisiin. Tämä on vahinko, sillä mielelläni näkisin, että television suosikkiparistani tehtäisiin oma laulunsa. Sitä paitsi tässä biisissä on hittiaineista.

(Kari: Tästäkin mä pidän aika paljon.)

B6. Lahti nukkuu

Tässä olisi ollut ainesta ansiokkaaksi tunnelmankuvaukseksi, ehkä tässä on vieläkin, mutta "juoksupojat" ja jotkut muut kohdat laskevat kappaleen tasoa.

(Kari: Tää on musta kaunis ja todelalla läheinen kappale mulle. Siin on silleen aika paljon valta (en saa selvää kasetilta...)...

Yhteenvetona haluaisin mielelläni puhua lupaavasta kotimaisesta debyyttistä, jonka viat ovat lähinnä piileviä tai kaiken muun paskan alla. Toi von lisää kypsyyttä ja odotan.

Jyrki Lehtola -82

MIKÄ LENTÄÄ ?

Mitä mitä mitä? Taasko? Mitä vielä? Päivää.

Legendaarinen Lintu 2/79 kirjoittaa pääkirjoituksessaan: "Luet lehtiä, kuuntelet radiota, katsot TV:tä... ja sekoat siihen. No Suomessahan on sananvapaus ja painovapaus ja vapaus olla passiivinen. Sananvapaus-han meillä ilmenee itsesensuurina, eli ollaan hiljaa ja kyyristellään herroja. Painovapaushan taas ilmenee sillä että tähän on kirjoitettuna nyt tällaista herjaa ja ylipäätensä että on ja ilmestyy sellaisia hyviä lehtiä kuten tämä ja Hilse ja..."

Niin, onhan meillä noita vapauksia. Vapaus olla hiljaa, vapaus kyyristelyyn, vapaus sensuuriin, vapaus piereskelyyn. Mikä se PAINOVAPAUUS on? Mitä herjaa pienlehdet heittävä - eivät mitään. Onko Pelle Kumiaivon keikan esittely sadassa eri pienlehdessä painovapautta? Koska pienlehdet ovat esittäneet jotain repäisevää? Lintukin vain latistuu ja polkee paikallaan - vaikka hyvä lehti onkin. Kunnollista painovapautta olisi esitellä kuninkaallisia ja missejä. Missä Lintu oli viime heinäkuussa, kun koko Suomen rakastama Diana naitettiin hörökörva-Charlestonille? - ettei vain tekemässä raporttia suomalaisten nuorten alkoholisoitumisesta jollain hirve-

ällä räkäfestivaalilla. Mitä mitä mitä!!!

No niin. Siirrytäänpä selvemmillä vesille, eli uuteen woteen.

Täällä Helsingissä tapahtui se SUURI ROCK-MELLAKKA, jossa lähes kuoli useita kymmeniä ihmisiä. Uuden Vuoden vastaanotto olisi mielestäni siirrettävä juhannukseen; näin ei kumminkaan tietenkään tule tapahtumaan, koska ihmiset ovat niin ahdasmielisiä.

No, se rock-mellakka; Siinä nähtiin taas miten rock-musiikki vaikutti rappiollisesti nuorisoon. Se on saatan musiikkia - siitä on päästävä. Ja varsinkin se Pelle Kumiaivo - se on ihmisten kiihottaja! Jotain on tehtävä, jotta pääsisimme tästä arvoja halventavasta rappiomusiikista. Ja nuoristakin olisi päästävä - nehan ovat kaiken takana. Fyi!

Reijo Kallio kertoo Nykypostille 1/82 seuraavaa: "Olenkinhyvin paljon radion Maija Dahlgrenin kanssa samaa mieltä tästä rock-radiosta, että jos jotain halutaan opettaa, niin se täytyy tehdä kauniilla tavalla, soittaa kaunistaa musiikkia. Eikä kuten nyt, repimällä ja raastamalla kaikki arvot alas." Viisas mies tuo Viikonloppuidiootti - minäkin olen muuten samaa mieltä. Kaikenmaailman Hais-

MAIJA-TÄTTI

tattelu Koneet vaan tunkiolle mätänemään tai nuorisovankilaan. Siellä on niiden saastojen oikea osoite. Tilalle viikonloppuisää, yksinäistä ja muuta "kaunista" musiikkia. Siinä on sitä reilua meininkiä. Reijo Graniitti adds Life.

Mistä muuten johtuu, että kaikki ovat niin typerlä? Onko minussa viikaa, vai olenko erilainen nuori? Ollisko minun syötävä pääni, vai hyppättävä järveen? Ah ja voi, ken sen minulle kertoa vois?

Olen muuten löytänyt hienon purkautumiskeinon: kirjoitan nimittäin runoja. Tässä yksi:

Olen kovin yksinäinen
olisipa seuranani edes tänäinen.
Mik' nyt auttaa vois'
ainooko apu tammi ois' ?

Niin, turha teidän on sitä minulle kertoa. Tiedän itsekkin olevani suuri runoilija. Ja olen vieläpä niin vaatimaton, etten halua teidän kirjoittavan Linnun osoitteeseen, että olen suuri nero ja aikamme legenda. Ja kirjeen, jota ei siis saa lähettää, alkuun voitte pistää vaikka "Teidän Suuruutenne". Olisin siitä kovin kiitollinen. Tunnen muuten erään ystävän ystävän, joka aikoinaan asui Forssassa. Siellä missä se Pee Aa Kettunen asuu vielä tänäkin päivänä. Niin, tämä ystävän ystävä kertoi, että Kettunen on ollut aikai semminkin suuri runoilija. Kertoipa hän runosta nimeltä "Tyhjää", ja paperilla ei ollut mitään. Kyllä se Kettunen on ollut viisas. Minä ihailen häntä kovasti.

Mik' ois kaunis loppulause? Ehkä sekin on syytä lainata jostain. Kun omat kyvyt sellaiseen ei riitä.

Napoleon XIV sanoi: "They're coming to take me away, ha haa, to the funny farm, where life is beautiful all the time and I'll be happy to see those nice young man in their clean white clothes."

Että mitäpä tässä - Olen muuten sitä mieltä, että räppämusiikki olisi kiellettävä.

Pertti Nurnberg -82

Walesin prinsessa Diana.

En ollut nähnyt Mallaä läki kahteen vuoteen, sillä koko tuon ajan olin viettänyt yhtäjaksoisesti Stuttgartissa valmistelemaan väitöskirjaani hydrokinonin pimeäreaktioista. Kun olin sitten palonnut kotimaahan, sain häneltä, vanhalta opiskelutoveriltani ja rakastajattarelta, kirjeen, jossa hän ilmoitti menneensä naimisiin ja halusi minun tulevan tapaamaan itseään ja miestään...

MALLA ON MENNYT NAIMISIIN

...Niinpä minä menin. Talo, johon saavuin, oli iso ja komea, ja sievä palvelijatar avasi oven: Mallan miehen täytyi olla joku rikas!

Tervetuloa neiti Kivinen! Rouva jo odottaaakin teitä

Mutta vanha kunnan kulta-Malla oli sentään aivan entisensä...

Voi, Lotta, kuinka ihanaa tavata pitkästä ajasta! ♡

...eikä oikadkaan, kun jo olimme olohuoneen upottavalla sohvilla täysin menneiden aikojen tunnelmissa

Oih, Malla-kulta...

...kunnes yhtäkkiä muistin...

Mutta Malla! Sinun miehesi...?

Oh...ainiin, unohdin
ihan sanoo! Hän joutui
menemään erään-
seen kokoukseen ja
tulee vasta myöhem-
min, joten meillä on
vielä aikaa, kulta...

Mutta sehän on hienoa! Sitten
voinkin antaa sinulle tuli-
aisia, jotka ostin sinulle
Saksasta... Mut-

ta voi pa-
hus! Se pa-
ketti jäi
outoon...

Ei se mitään! Käsketään
Silja, palvelustytön, ha-
kea se...

Ja pian:
..kokonaan kumia,
voi Lotta, tämä
on todella iho-
na!

Niin me vietimme koko loppuillan hellän
rietastelun merkeissä Siljan passatessa
meitä silmäikkään rävyttämättä.

Silja on tottunut
sihen, että emäntä
hieman hurastelee
isännän ollessa pois-
sa... Eikö niin, Silja?

Kyllä, rouva...

Viimein: kun nautinnollisten huippujen jälkeen lepäsimme uupuneina sylitkään, ehdotti Molla yhtäkkiä:

Pitäisiköhän meidän antaa uskolliselle Siljalle pieni palkinto... Kulta, haluaisitko rakastella hänen kanssaan? Hän pitäisi siitä; hedän sen kokemuksesta...

Takuulla haluan! Kutsu se söpölini heti tänne!

Silja saapui huoneeseen ja kävin heti hänen kimp- puunsa... Hyväilin häntä, su- lautin kätteni...

...hänen homeensa alle

Ja koin elämäni yllä- tyksen...

Hei! MITÄ TÄMÄ ON?
Hei. SINÄHÄN OLET..

foto: M.J.

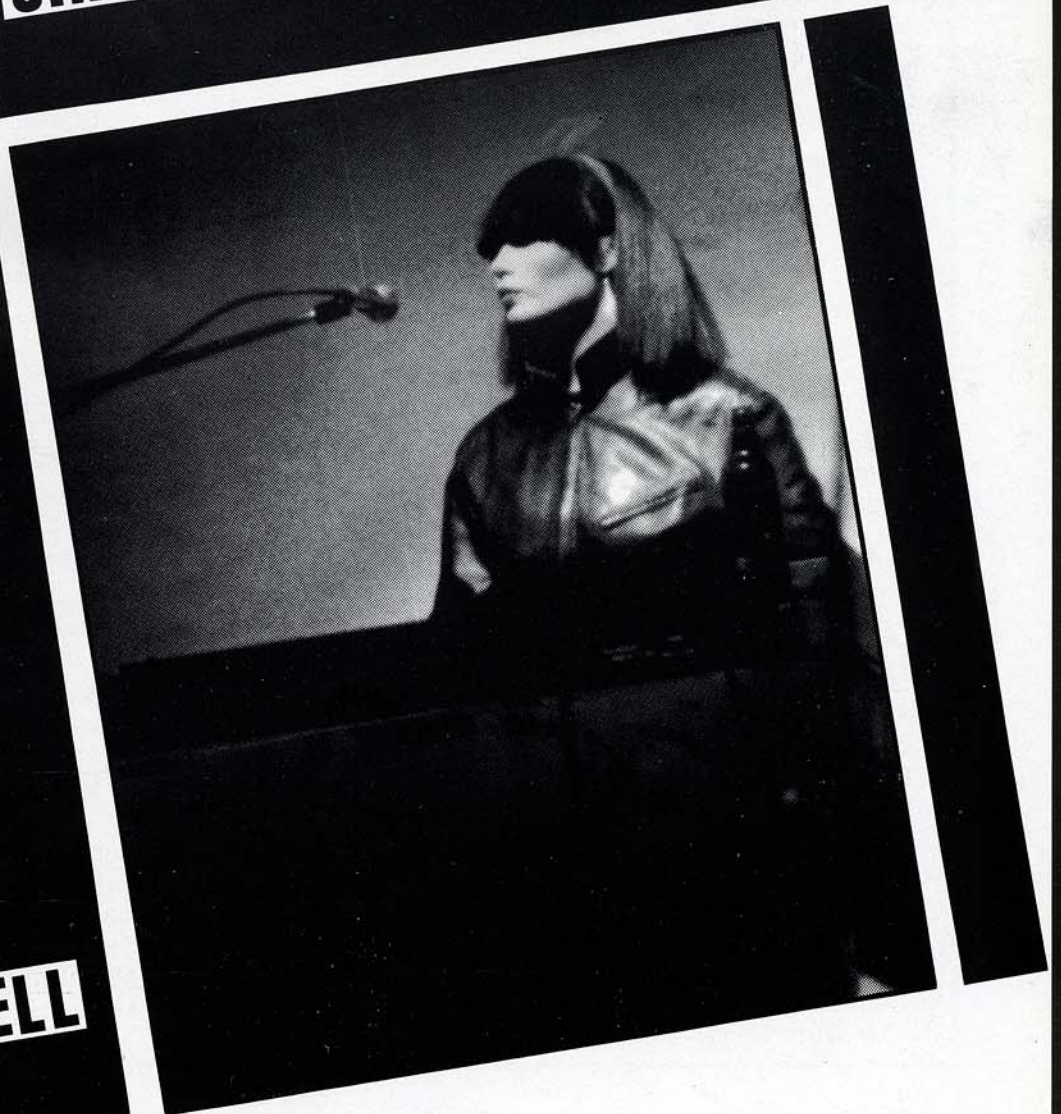
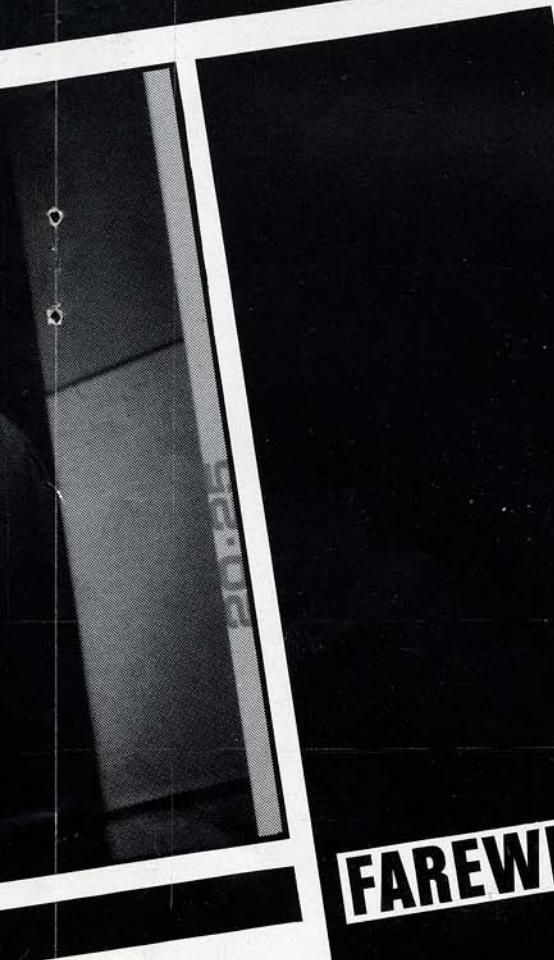

TAVASTIA
11.3.82

JIMI SUMEN & FRIENDS

FAREWELL

TYTTÖJÄ, TYTTÖJÄ, TYTTÖJÄ.

(M.J.)

Otsikko on tietenkin paljon puhuva, etenkin kun se on osatotuus koko elämästä. Jokainen voi tietenkin miettiä mitä kaikkia assosiaatioita tuo kolmen samanlaisen sanan yhdistelmä mieliin tuo. Siukosen Jyrki kiteytti biisissään "Kaunis laulu" melko osuvasti tämän elämän suuren mysteerion. Biisin kertosaikessa paljastuu koko ihmiselo kaikessa dramaattisuudessaan - tämä kaikki tietenkin maskuliiniselta kannalta tarkasteltuna:

"Musiikki voi viedä järjen
tytöt vievät sen varmemmin
Minä hullu molempiin sorruin
hyvä että hengissä selvisin
Musiikki voi viedä rahat
tytöt vievät ne varmemmin
Annoin tytölleni sydämen
ja koko omaisuuteni menetin"

Tästä voinkin luontevasti siirtyä itse asiaan, eli saavatko nämä kaikki musiikkipiirien tytöt minut todellakin pois tolaltani. Ja vastaushan löytyy seuraavista tarinoista, antakaa minulle anteeksi.

Aloitampa vaikka minulle ehkä rakkaimmasta yhtyeestä. Sen nimi on

The Raincoats

ja se on maailman paras yhtye (parin muun ohella).

The Raincoats on yhtäkuin VICKY ASPINALL/viulu & kitara, ANA DA SILVA/kitara & laulu sekä GINA BIRCH/basso. Rumpaleita bändillä on ollut jo 2 (Palmolive & Val), ja parhaillaankin tytöt kai etsivät uutta rumpalia mukaan, koska entinen läksi toiseen yhtyeeseen. Mikä mua Raincoatsissa erityisesti

viehättää on tyttöjen todellinen luonnollisuus - ei mitään itsensä korostamisia, yliampuvaa teatraalisuutta tai levy-yhtiön luomaa kosiskelevaa imagea. Tytöt ovat rehellisiä sekä itselleen että yleisölleen. Tämä kaikki pätee myös heidän musiikkiinsa. Se on monella sanalla sanoen: pienimuotoista sävelmaalailua, erittäin kaunista ja maanläheistä etsimistä ja löytämisen iloa, inhimillisiä tunteita, elämää.

The Raincoatsia minä rakastan, The Slitsiä vain ihailen kuuntelen. Tämä johtuu siitä, että Sadetakki-tyttöjen musiikki ei ole niin siloiteltua (tuotettua) ja sofistikoitua kuin mitä Slitseillä on. Slitsit ovat (tai siis olivat) intellektuelleja, kun taas nämä rakastamani tytöt ovat paljon enemmän katutasolla. Tavallisia tyttöjäkö? Ei nyt ihan, mutta sellaisia, jollaisista minä kovasti pidän. Nyt lukija jo varmaan ajattelee, että "kyllä minä ymmärrän mitä sinä tarkoitat", mutta minulla on vielä jotain kerrottavaa rakastamistani tytöistä.

Raincoatsilta on tullut ulos kaksi LP:tä, joista ensimmäinen - The Raincoats (Rough3) - on rakas pyhitetty kalleuteni, toista levyään Odyshapea en valitettavasti ole vielä kuullut. Tunnusomaista Raincoatsin musiikille on sen yksinkertainen perusrakenne, joka saa sinut hetkessä valtaansa - tai mistä minä tiedän, käykö sinulle niin. Vicky soittaa viuluun ah niin ihanan tunteellisesti että kylmät väreet vain vaeltelevat pitkin selkäpiitäni. Sellaista se on, minä odotin kovasti

toyah

ti tyttöjä Suomeen maaliskuun alku-
puoliskolla -82, ja sitten eräänä
päivänä luin lehdestä etteivät he
tulekaan. Olen onneton. Onko minun
lähdettävä Lontooseen?

Jään pohtimaan tilannetta, ja sa-
malla kerron jotain epäoleellista
tytöstä, joka tunnetaan nimellä

Toyah

Muistan hyvin erään rasittavan päi-
vän illan Jyväskylässä. Olin tul-
lut väsyneenä kaikkeen - kuten ta-
vallista - siviilipalvelustyöpai-
kastani Kyllön terveyskeskuksesta
majapaikkaamme. Tein teetä ja voi-
leipiä, ja kaikki muut kohtalotove-
rit olivat viikonloppuvapaallaan.
TV oli auki yksinään ja minä olin
suihkussa. Yllättäen kuuloni herke-
ni. Jotain rokkia, jotain uutta
aaltoa ehkä, mutta eihän TVstä pi-
tänyt mitään konserttia tulla. Kui-
vasin äkkiä itseni, ja ryntäsin TV-
huoneeseen. Näin ruudussa vaalea-
hiuksisen tytön kalpeat kasvot.
Hän lauloi ja liikehti vilkkaasti
yleisönsä edessä. Bändi oli takana
varjoissa. Tyttö hyppi ja käytti
ääntään ovelasti. Olin lumoutunut.
Jossain vaiheessa joku puhutteli
häntä nimellä "Toyah".

Sellainen oli siis ensitapaamisem-
me. Melko vaikuttava kohtaaminen
arjen harmauden keskellä. Melkein
kuin saduissa. Ja sitähan se taval-
laan onkin.

Nyt olen tutustunut (en mitenkään
syvällisesti vielä) Toyah Willcox-
in tuotantoon, eli levyihin. Ne o-
vat jollakin tapaa myyttisiä tari-
noita...taruja...satuja jostain
kaukaa menneisyydestä tai tulevai-
suudesta. En saa ainakaan kovin
paljon kiinnekohtaa nykyisyyteen.
Toyah itsekin jää etäiseksi ja kyl-
mäksi tähdeksi. Tytöllä on tähti-
image. Hän vaikuttaa aika neuroot-
tiselta ja surulliselta. Hänen sil-
mänsä itkevät. Hän on kokenut ikä-
viä juttuja elämässään, ja vihdoon
hänestä on tulossa tähti - TOYAH.
En voi väittää että pitäisin kovin-
kaan paljon Toyahin musiikista sii-
nä mielessä että soittelisin hänen
levyjään päivät pitkät. Tytön mu-
siikki on raskasta pitempiaikaises-
sa kuuntelussa. Tämä ei kuitenkaan

tarkoita sitä, että se olisi mitään
sanomatonta haikailua.

Toyahin juuret ovat vahvasti uudes-
sa aallossa, ja sen huomaa selvästi
-79 ilmestyneeltä kokooma-LP:ltä,
joka sisältää tytön aikaisempaa tuo-
tantoa. Tuon levyn nimi on "Sheep
Farming in Barnet"(Safari 1C 064).
Vuonna -80 ilmestyi studio-LP "The
Blue Meaning", sekä live-kiekkoo
"Toyah Toyah". Blue Meaning
on hyvin mystinen levy, jopa sen
koodinumeron on Safari IEYA 666. Tum-
ma uhkaava etukansi kuvastaa hyvin
musiikin sävyjä - välähdyksiä kau-
huleffoista, maagisista rituaaleis-
ta, sisäisistä näyistä "Beware the
eyes of May". Musiikki on paikoit-
tellen uhkaavaa. Olisi varmaan ko-
kemus kuunnella Toyahia täysikuuta-
moisena yönä syvällä metsässä si-
jaitsevassa hylätyssä linnassa yk-
sin vain yhden kynttilän palaessa.
Vaikuttaa sille, että Toyah todella
olisi kiinnostunut tuon kaltaisista
asioista. Live-taltiointi (Safari
live 2) on puolestaan tyttöä rokkaa
vimmillaan, biisit puolestaan ovat
tuttuja edellisiltä levyiltä.

Toyahista eivät monet tunnu pitävän
sen takia että hän käyttää ääntään
hyvin moninaisesti. Minua taas kie-
hoo hänen muuntautuva äänensä, skaa-
lassa siis löytyy. Jokainenhan sit-
ten tietää tämän jutun, että Toyah
pitää näyttelästä, ja on kun-
nostautunutkin tällä alueella, ja
että tyttö on lavalla tosi näyttävä
ilmeystys. Uskoisin pitäväni Toyahin
lavashowsta paljon enemmän kuin mi-
tä hänen levyistään. Toyah itsenäi-
senä yksilönä on myös sympatioideni
kohde monestakin syystä. Käsittämä-
töntä, vai?

Tytön tähän mennessä uusin LP on
Anthem (Safari VOOR 1), ja se on
hiotumpi kokonaisuus kuin aiemmat
teoksensa. Paikoitellen pidän tästä
levystä kovastikin, etenkin video-
biisistä "I Want To Be Free", sii-
tän huolimatta että se tuntuu hie-
man naivilta vapaudenhuudolta.
Toyahin ulkoinen olemus on miltei
täysi vastakohta The Raincoatsille.
Toyah on kasvamassa pienen ryhmän
kultista suositukseksi tähdeksi - tai
sitten ei...No ainakin Smash Hitsin
vuosiaänestyksen tulokset ovat suun-
taa antavia: Paras naislaulaja oli
Toyah Willcox, kaikkein ihanin ih-
minen (naisista) oli Toyah, ja pa-
ras vuoden -81 LP oli Dare...heh..
7. oli Anthem.

PINK

alakuvasa tytöt vasem-
malta lähtien myötäpäi-
vään: GUGGE
KARIN
STINA
ANN

Tähtikultista jälleen maan pinnalle, eli esittelyssä ruotsalainen neljän tytön uusialto-kokoonpano

PINK

tai oikeastaan yhtyeen koko nimi on Pink Champagne, ja se on tietysti (?) Tukholmasta.

Tällaiseen peruskokoonpanoon minä en voi yksinkertaisesti olla rakastumatta jo pelkästään siitä syystä että tytöt pitävät tiukasti kiinni omista periaatteistaan. He eivät ole vielä teknisesti kovin taitavia kahdella ensimmäisellä singlellään (80 & 81), mutta kehitystä tietenkin tapahtuu koko ajan sehän on selvä.

Tyttöjen ensimmäinen LP on ehkä jo tätä lukiessasi ilmestynyt Suomesakin. TV näytti maaliskuun alussa pienen dokumentin Pinkistä, ja se oli hellä otos tyttöjen ajatusmaailmasta ja musiikista lavalla. Levyillä yhtye on selkeämpi, kuten yleensä kaikki muutkin yhtyeet. Tytöt ovat melko tavallisia tukholmalaisia nuoria naisia, paitsi että he tiedostavat asemansa ja yhteiskunnan mielettömät vinoutumat. He ovat punk - eikä tämä ole mikään klisee. Kamera seurasi esim. basisti Guggea tämän työpaikalla, joka muuten oli kirjakauppa. Kitaristi Karin oli puolestaan duunissa vaihtoehdoisessa kulttuurilehdessä ETC:ssä.

Miksei Suomessa ole tällaisia yhtyeitä? Vai enkö minä vaan tiedä? Miksi Suomalaiset tytöt ei ole kiinnostuneita musiikin teosta?? Ylipäätensä tuntuu sille, että kun tytöt tekevät musiikkia suoraan sydämestään, se lyö laudalta miltei kaiken maskuliinisen kaman. Olenpa ajatellut, että seuraavaan lintuun pitäisi tehdä syvempääkin juttua mm. Pinkistä. Onko se kannatettavaa?

Kun Pinkin tytöt edustavat nuorta energistä muusikkopolvea, voidaan seuraava pitkäaikainen rakkauteni luokitella "kaiken kokeneeksi kypsäksi naiseksi". Hän on

Patti Smith

nainen (kunnioittavasti), joka on tehnyt rock-historian kauneimpia & kovimpia juttuja.

Patti on tällä hetkellä jotain 35 vuotias ja asuu kai New Yorkissa. Mutta mikä Pattissa niin kovasti kiehtoo?

Minä näen ja koen Pattin erittäin itsenäisenä ja anarkistisena persoonana. Hän on taiteilija/runoilija...hurja boheemi suoraan suurkaupungin sydämen sykkeestä.

Pattin suurimmaksi idoliksi ja vaikuttajaksi kirjallisuuden - siis runouden - alueelta on kaikissa yhteyksissä mainittu 1800-luvun loppupuolella elänyt Arthur Rimbaud. Äh...siis kysehän oli 1800-vuosikaudan loppupuoliskosta. Tämä Rimbaud oli modernin lyriikan ja surrealismin esi-isä, jos näin voisi sanoa. Ja mitä ovat sitten Patti Smithin tekstit...Ne ovat hurjia tajunnanvirtoja, surrealistisia näkyjä, aivan kuin positiivisia trippejä... Pattin lyriikan perusvireestä löytyy niin anarkistista maailmankatsomusta, kuin suurta ja syvää uskonnollisuuttakin.

Pattilta on ilmestynyt tähän mennessä 4 LP:tä: Horses, Radio Ethiopia, Easter ja Wave. Viimeisin on vuodelta -79, ja sen jälkeen naisesta ei ole kuulunut liiemmin mitään. Onko Patti unohtanut minut? Missä hän on?

Joskus, oliko se vuonna 76, Patti Smith Group vieraili maassamme. Tunnelma oli kuulemma sanoinkuvamaton. Silloin vielä minä en tuntenut Pattia.

Radio Ethiopian hienoissa oheisteksteissä on mm. tällainenkin pätkä: "the guys are waiting for me in finland...i got to polish up my weapon...by fender duo-sonic w/a maple neck and the original pickups. it once belonged to jimi hendrix. tom verlaine used it for his little johnny jewel solo. but most of all its mine/rock n roll is royal warfare...the universe is our battleground...the fender-all guitars-straining for the note of nobility-our weapons...the technicians-great soldiers...the people-tender barbarians...the goal-the freedom to possess the key to the fifth battalion and release the fierce and stampeding angels of A-bad-don..."

Yritin parhaani, mutta tuloksesta en ole niinkään varma. Joka tapauksessa Suosittelun tutustumista Patti Smithin tuotantoon. Se on enemmän kuin pelkkää rock'n'rollia. *

TÄMÄ ON SANA-ASSOSIAATIOTESTI NIILLE,
JOTKA MIELESTÄÄN OMAAVAT LAUSUA KY -
SEISEN SANAN PROSENTTILIKEHTIESSÄÄN:
MITÄ TULEE MIELEEN SANAYHDIKTELMÄSTÄ

GUNGADIN

TEKSTI & KUVAT : J. LEHTOLA

HÄKLI

LEMOLA

LINDROOS

Psykologista testiä suunniteltaessa ja toteutettaessa on kuitenkin otettava huomioon kaikki häiriötekijät ja välittömästi eliminotava ne. Vasta näin saadaan haluttu tulos selvästi ja vastaansanomattomasti näkyviin. Tämän psykologista testiä koskevan periaatteen mukaisesti on esitettävä eräs assosiointia rajoittava ehto: kyse on rock and rollia soittavasta keski-ikältään nuoresta yhtyeestä.

Nyt - pitäen mielissämme perimän ja aikaisemmat kokemukset - voimme kysyä, mitä tulee mieleen sanayhdistelmästä GUNGA DIN. Tutkimukset tulisivat osoittamaan, kuinka prosentuaalinen enemmistö testiryhmästä yhdistäisi käsitteen Gunga Din - joka siis tässä yhteydessä on jo suhteellisen rajattu - käsitteeseen "psykedeelinen heavy-rock", joka tulisi rajaamaan käsitteen Gunga Din variaatiomahdollisuuksia vielä enemmän.

Kyseinen testi olisi ehkä hienovääräinen neuvo Gunga Dinin soittajille vaihtaa bändinsä nimeä. Meinaan, kuka viitsisi kantaa paltaa, jossa lukee "Gunga Din"? Valitettavasti edes nimen keksimismotivaatio - joka selitetään myöhemmin - ei tee nimeä itseään sen paremmaksi.

Näytelmä alkakoon; yleisö hiljenee, kun tähdet tulevat ja sammuvat.

I NÄYTÖS

Harmaa rock-toimittaja saapuu Hyvinkään rautatieasemalle 22.1.-82 perjantai-iltapäivänä kello 17.05 ja tervehtii tämänkertaisia työtehtäviään. Työtehtävät - ARI LINDROOS, VESA HÄKLI ja MARKKU LEMOLA - tervehtivät rock-toimittajaa, jota alkaa pikku hiljaa pänniä tämä alituinen tervehtiminen. Kaikesta huolimatta hän tervehtii vielä Tuijaa, erään työtehtävän harrastusta, ja työntää 80 kilonasa Datsun-nimisen henkilöauton takapenkille.

II NÄYTÖS

Työtehtävä Vesa Häklin omakotityyppisessä talossa työntekijän ja työtehtävien suhteet ovat lähentyneet jo sen verran, että kummatkin ryhmät korottelevat vapaaseen malliin prosentuaalisesti. Työtehtävä Lemola on kuitenkin välillä hävinnyt hoitamaan omat työtehtävänsä Datsun-nimisen henkilöauton ja sisikonsa kanssa. Keskustelu talossa - joka muodostuu näytelmämme päänäyttämöksi - on informatiiviselta tasoltaan alhaista, käsittelen lähinnä edessä olevaa työtehtävää. Molemmat ryhmät suunnittelevat ja organisoivat, jotta työ sujuisi mahdollisimman kirkkaimmasti, näin: Ensimmäinen juodaan viinaa, sitten laitetaan mankka päälle, sitten juodaan viinaa ja mennään ottamaan kuvia, sitten juodaan taas viinaa ja laitetaan mankka päälle. Joku voisi puhua fiksoitumiskaaivoista, mutta niihin ei nyt kiinnitetä huomiota, sillä näytelmän tarkoitus ei ole välittää mitään tiettyä mielipidettä tai asennetta, vaan kuvata tapahtunutta ja antaa katsojalle virikkeitä, jotta katsoja jne.

III NÄYTÖS

Leikkaa katsojan tajuntaa epätoivoisilla pätkillään, tämä on todellisuutta, tämä on uhkaavaa...

LEHTOLA: Henkilötiedot?

HÄKLI: Kuka aloittaa? Minä vai? Vittuako sä mun henkilötiedoilla teet?

LEHTOLA: Vittuako sillä on väliä.

HÄKLI: (osoittaen Lemolaa) Kysy toltasiltä tulee merkittäviä yksityiskohtia.

LEMOLA: Ei oo mitään merkittävää.

LEHTOLA: Voi vittu.

HÄKLI: Se oli Bop Catseissa ja Cruiserseissa ennen.

LEMOLA: Ne ei oo mitään merkittäviä, ei...

LEHTOLA (nauraen): Hah hah hah

LINDROOS: Mun ja Häklin on ihan turha ruveta selittämään jotain historiaa, kaikki tietää sen kuitenkin.

LEHTOLA: Kuka tekee biisit?

LINDROOS: Häkli tekee kaikki biisit.

HÄKLI: Muiden biisei on Clashii, Sparksin "Everybody's stupid" ja sitten on jotain vanhoi Vandaalit-biisei, Dallas WC...

HÄKLI: Meillä oli aluksi kitaristina yksi Ulle, mut me heitettiin se pois. Sillä oli teiniviikset... Se oli sellanen paskajätkä, tiedätsä, pitää kitaraa täältä näin liian ylhäältä. Se osoittautui sitten paskajätkäks.

LINDROOS: Se oli ihan tyhmä jätkä. Se oli kummallinen, mieleton valehtelija, sitäpaitsi sen takia me saatiin potkut meidän treenikämpästä.

HÄKLI: Hankki meille potkut treenikämpästä. Paska mies.

LEMOLA: Se ei osannut käyttäytyä sielä, se yrjöllä joka paikkaan... (naurua)...Hah hah hah

LEHTOLA (nauraen): Ei mennä henkilöshahhahhahkohtaisuuksiin.

LINDROOS: Se oli siinä pahinta, se oli absoluutisti.

HÄKLI: Sävellyksii meillä on jo paljon, mut mä en oikeen oo ehtinyt kirjoitella tekstei.

LEHTOLA: Miten tää poikkeee Vandaaleista?

HÄKLI: Ei se oo sen vähempää energistä, se ei vaan oo sitä samaa suuraa sahauskitaraa... Ja mitähän vielä se ei oo. Vittu, jätkä kysyy miten tää poikkeee, ja mä selitän mitä se ei oo.

IV NÄYTÖS

Pennie Smithiksi impersonoitunut Jukka Vuokola ottaa työtäteävistä kuvia pitkin Hyvinkään kaupunkia. Kuvia otetaan kokonaiset 56 kappaletta, ja suurin osa niistä saa myönteistä huomiota osakseen. Etenkin ravintola Ran tasapi ansaitsee yleisen ja yhteläisen ihannointimme. Sen sijaan yleinen ja yhtäläinen frustraatio-agressio lankeaa valokuvausliike V.M. Kallioniemen päälle, joka onnistuneesti onnistui valottamaan kaikki kyseiset 56 kuvaa. "Ammattitaito kunniaan", toteaa Veikko-Matias, ja tekee oman henkilökohtaisen ennätyksensä. Tapahtumien tapahtuessa toisin olisin voinut siteerata itseäni, mutta nyt se tuntuu tarpeettomalta.

V NÄYTÖS

LEHTOLA: Mistä tää nimi - tää typerä Gunga Din - siis tulee?

HÄKLI: No niin, siis täämöinen Kuplan jakso, et Chester on ollut aivoleikkauksessa, sit niinku se ei muista mitään, ne panee sille peilin eteen ja sillä on kääreitä päässään ja se sanoo "Oh my God, I'm Gunga Din!" Tästä.

LEHTOLA: No, tehdäänkö levy ja missä ja milloin ja mill eli kenelle?

HÄKLI: Kyl kai me tehdään Epelle jossain maaliskuussa sinkku tai ep. Me lähdetään se tekeen ja ollaan pari päivää Microvoxissa ja tehdään ainakin eepeellinen biisejä, jos ei enemmänkin.

LEMOLA: Siihen tulee lainakitaristi, mut sen nimee ei saa sanoo.

LEHTOLA: Se on jo sanottu, mä tiedän sen. Sitä ei saa laittaa lehteen, vai?

HÄKLI: Lehteen sitä ei oikeen sais laittaa.

LINDROOS: Miksei saa laittaa? Eihän se oo sitä kieltänyt, mut levykanteen ei saa laittaa.

HÄKLI: Okei, "Aikka, kitara", laita niin.

LEMOLA: Eikun Sherwoodin iloinen veikko.

HÄKLI: Vittu, sit ne luulee et se on Albert Järvinen, saatana.

LEHTOLA: Mikä teidän musalle on ominaista?

HÄKLI: Mitä nyt ainakin pitäis olla mukana, niin kulkevuus, tanssittavuus ja rehellisyys.

LINDROOS: Epärehellisyys.

HÄKLI: Tekstit on helvetin olennaisia, sillä huonot tekstit pilaa aivan liian usein hyvän sävellyksen. Tekstit on tärkeitä.

LEHTOLA: Miten tää bändi liittyy punkkiin?

LINDROOS: Toi on oikeestaan aika hyvä kysymys.

LEHTOLA: Emmä tiedä, mä keksin sen juuri äsken...

LINDROOS: Punk on energistä musaa... tai siis sen on käsitetty olevan energistä musaa, ja meidän bändi on energistä musaa. Ja sit mitä yritettiin punkilla sanoa, et.. kappinaa kaikkee sitä vastaan, mikä on huonosti, just noissa teksteissä esimerkiksi... Et teksteillä yritetään sanoa samaa kuin punk yritti tai jotain... Sitä samaa me yritetään ajaa takaa mitä silloinkin ajettiin.

VI Näytös

HÄKLI: Ainoa mikä on sinänsä muuttunut on noi musiikilliset toteutuskeinot.

LINDROOS: Ja mun mielestä, jos kerran on ollut punk-bändi, pitäisi aina olla punk-bändi.

HÄKLI: Ne jotka on ollut kerran punkkeja on aina punkkeja.

LEHTOLA: Eli musiikki on punkkii eikä henkee.

HÄKLI: Mitä?!

LEHTOLA: Eikun vittu, että punkki on henkee eikä musiikkia.

HÄKLI: Just. Sä alat päästä jyvälle.

LEHTOLA: Turha luulo, ei se multa onnistu...

LINDROOS: Millä se henki vois lähtee pois?

LEHTOLA: Vitustako mä sitä tiedän. Mitä on onni elämässä? Nyt jäätte kuseen tästä.

LINDROOS: Et sais kiertää vähän maailmaa. No vittu, onni on sitä, et sais tehdä eläkseen sitä mistä todella tykkää.

HÄKLI: Mä ainakin olisin suunnattoman onneton, jos mä joutuisin lopettamaan soittamisen ja meneen töihin tehtaaseen ja paataan niska limassa tehtaassa, jotta sais penskoille Bonaa.

LEHTOLA: Ei toi ole mun mielestä vielä mitään onnee, mut mitä siitä, mä olen vaan työntekijä...

(Näytelmän - huononkin sellaisen - rakenteeseen tulee aina kuulua käännekohta, jossa päähenkilöiden elämä lähtee kulkemaan vastakkaiseen suuntaan, mihin lukijaa on näytelmän ulkopuolella totuteltu. Tämä sääntö pätee kuitenkin vain realistisissa ja Tampereen yo-teatterin näytelmissä. Absurdille näytelmälle taas on ominaista keskustelun pysähtyneisyys, tilanteen pysähtyneisyys ja aivotominnan pysähtyneisyys. Tästä seuraa - tätä ei jostain syystä tunnuta täysin ymmärrettävän - välttämättä katsojien reaktioiden pysähtyneisyys. Tämä sivuhuomautuksena.)

Työtehtävä Lemola lähtee hoitamaan autoaan ja siskoaan ja haastattelija Lehtola sekä työtehtävä Lindroos kiihdyttävät juopumistaan. Naiset on kutsuttu keittiöstä esiin. Jostain syystä työtehtävä Häkli psyyttelee loppuillan raittiina ja näin yrittää häikäistä kollegaansa ja toimittajaa skarppiudellaan. Miehet tulevat aggressiivisiksi ja näytelmä huononee.

HÄKLI: Kyllä haistatetaan hevonen vitun paskaa hyvin monille tahoilta ja

eri tavoille. Mm. Hyvinkään elävän musiikin yhdistys koko johtokuntineen päivineen, kaikki jotka sitä tukee jollainlailla, vetäköön pitkän vitun huuleensa.

LEHTOLA: Pitkän vitun huuleensa? Saanotaanko niinkin?

HÄKLI: Sit me haistatetaan paskat niille kaikille saatana muusikoille ja tollasille, jotka nyt tulee niinku sillain et "ai vittu, et teillähän on jotain sanomaa ja idistä." Et ne on aikasemmin ollut, et punk on väkivaltaa ja raakaa ja tollasta ja et nyt ne niinku tulee meille ja "joo et niinku Pelle Miljoonakin ja ja tollain ja teidän musiikkinne ja kaikkee, ydinaseeton pohjola ja tollain." Vittu, vetäköt pitkän vitun huuleensa.

LEHTOLA: Taas?

HÄKLI: Jos jotkut mua vituttaa, niin ne jotka tulee antaa neuvoja ja selittää miten jutut täytyy tehdä. Siis niinku niille pitkä kirves poseen. Et tekkää niinku tätä ja tätä ja pankaa vähän sellasii juttui ja hankkikaa vähän sellasii ja sellasii vaikutteita ja tekkää niinku sellasii juttui. Joo, ja vieläkin nää laulaa et "neekereitä puuvillapellolla". Vittu, neekereitä enää missään puuvillapellolla oo.

LEHTOLA: Tai jos on, ne pelaa siellä koripalloo.

LINDROOS: Ei mut tää on vitun tärkeä juttu. Siis neuvotat on helvetin ärsyttävii, ne on vähintään straiikkoja.

HÄKLI: Ja laita tää lehteen. Siis Lindnun kaikki pääjehut, ne on täysii paskoja, muniinsa puhaltelijoita.

LEHTOLA: Hei, soitetaan Junnalle, vittu, me revitään tästä vähintään kymmenen sivua.

LEHTOLA: "Onko Mika kotona?"

Tähän päättyy viides näytös, elämä jatkaa alamäkeään.

VII Näytös

Edelleen tehtävä Häklin asunnossa Hyvinkäällä, jossa työntekijä Lehtola vaihtaa verkkaisesti sanoja tehtävä Lindroosin kaa. Muut ovat menneet jo nukkumaan. Tunnelma on katsojien mielestä kuin suoraan dekadenttia Venetsiaa: tupakansavu leijailee äänettömyyden päällä, tyhjat pullot lojuvat lattialla ja rakkaittemme muistot kiihtävät ohikiitävinä hetkinä ohitsemme. Loppurepliiikit ovat symbaalisia ja täynnä allegorioita. Ne tuntuvat sisältävän kaiken tarpeellisen.

LEHTOLA: Ei vittu, kai sitä pitää alkaa nukkua.

LINDROOS: Mä funtsin, et mä söisin vielä jotain.

LEHTOLA: Ei vittu, mä taidan jo nukkua.

Pimeys laskeutuu näyttämön ylle. Katsojat eivät tiedä, miten reagoida. Tähänkö kaikki päättyy? Onko tässä todella kaikki? Mikä on ulospääsy tilanteesta? Mikä on ratkaisu?

Hetken epäroinnin jälkeen katsomo purskahtaa. Tämä on jotain, jota heidän eivät ymmärrä. He purskahtavat huomattavaan, etteivät lopulta edes itse näyttelijätäkään tiedä ratkaisua, eivätkä ymmärrä, mistä lopulta on kyse. Näyttelijät tuntevat itsensä pros tituoituiksi.

Näyttämömiehet tulevat ja korjaavat rosat näyttämöltä, jotta uusi näytelmä voisi alkaa.

Näyttämömiesten varassa maailma pyörii.

STOP THE STRESS-ASIA:

Huomasin juttua läpi lukiessani etten ole vielä sanonut mitään itse bändistä. Osaksi se johtuu siitä, etten ole kuullut bändin soittavan vielä kertaakaan ns. yhdessä. Kuitenkin, Gunga Dinin jätkät on rehtejä seuraveikkoja, enkä näe mitään syytä miksi bändin yksityiselämän iloisuus ei haijastuisi bändin musiikkiin, vaikka väitetäänkin, että taide kuvaa elämän synkempää puolta, siis sitä, jota -heh- usein ei ole olemasakaan.

Siitä että jätkät on rehellisiä ja -eh- koko sydämellään mukana rockissa antaa hyvän kuvan Häklin ja Arin vastaus kysymykseen "Mitä te olisitte, jos ette soittaisi?" (tietysti se on epälooginen kysymys nyt kun sitä katselen) Ari ja Häkli: "Me oltain varmaan runoilijoita." Kuvaavaa onkin, että Hassisen Koneen Jussi Kinnunen halusi olla autonasentaja tai jotain sinnepäin. Jees, jätkät tietää, mitä ne tekee ja miksi ne tekee ja sille voi antaa jo puolet pisteistä.

Jos joku tulee kuukauden päästä sanoon mulle että Gunga Din on tällä (tai sillä, epäsuorassa esityksessä) hetkellä Suomen nautittavin yhtye, en suuresti hämmästelisi.

JYRKI "Marja-Leena Mikkola for everything!" LEHTOLA

Kriitikko Jyrki Lehtola julkituo tv-2:n uudelle kulttuuripäällikölle Mirjam Polkuselle mielipiteensä omasta näytelmästä sen ensi-illan jälkeen pidettävissä epävirallisissa bileissä: "Mirjam, vedä sä vaan vittu päähäs ja ala laskeen sekunteja. Et sä ymmärrä, että kyse on siitä, että mä voin sanoa esim. sellaisia asioita sanoina kuin "anteeksi", "kiitos", "voi hyvin" tai "ole hyvä", mutta ne eivät merkitse mitään, koska se ei varsinaisesti merkitse mitään mitään sanon ja että olen sanonut juuri ne sanat. Eli jos minua vaaditaan esim. kiittämään Mirjam Polkusta, voin sanoa "Kiitos, Mirjam-kulta", mutta se ei merkitse mitään, koska todella tarkoitan: Vedä vittu päähäs ja ala laskeen sekunteja."

Näin petoksen rajat ovat arvaamatomat.

JYRKI LEHTOLA

RAP RAP RAP

VARIOUS ARTISTS: GREATEST RAP HITS, Vol. 2 (Sugarhill SH 262)
GRANDMASTER FLASH & FURIOUS FIVE: IT'S NASTY (Genius Of Love) 12" (SH 569)

New Yorkista tulee tämän hetken selvästi tiukimmat (tanssi)rytmit: Ze, Grace Jones, ja nyt siis Sylvia Robinsonin rap-yhtiön artistit. Näitä kiekkoja ennen oli minullekin tuttu vain Sugarhillin eka iso hitti "Rappers' Delight". Sen jälkeiset tapahtumat olivat (kuullo)hämmärän peitossa, mitä nyt NBEStä oli yllistyskirjoituksia tullut luettua.

Homman nimi on siis RAP. Taustalla soi musta juureva funk, ja päälle päättävät nämä South Bronxin uudet DJ-kingit todella tiukkaa tekstiä. Levyn sanoma on Let's Paaarty!

Tuon kokoomaalpeen vanhimmat piisit taitavat olla vuodelta -80, mutta se ei tahtia haittaa. Tuoreus on tallella. Kiekon tähti on tietenkin Grandmaster Flash & Furious Five, joka paliskaa kolme riemasuttavaa piisiä: Freedom, Birthday Party sekä Adventures On Wheel Of Steel. Viimeksi mainittu on todellinen helmi, joka pistää sinut tanssiin...nimitään jos pystyt, sillä piisi on hieman koukeroinen ja katkeileva.

Suurmestari Leimuus & Vilmaisen Vilikon usin kiekko on äijien versio Tom Tom Clubin "Genius Of Lovesta". Pojat ovat kuitenkin tehneet kappaleesta turinaa vuoropöytä, on ilo sananmukaisesti irti.

Muut LPn esiintyjät ovat Sugarhill Gang (8th Wonder), Spoonie Gee & Sequence (Monster Jam), ja Funky Four Plus One (That's The Joint). Sequence on tyttötrio, samoin tuo plus one on tyttö ja nimeltään Sha-Rock (Rap-scenen eka tyttödeejii). Huonoa esitystä ei joukkoon ole eksynyt.

Mistä näe rappajaat sitten tarinoivat? Narsistikamaa, mukana tietenkin macho-kehua, kavereita tietenkin myös kehuaan, sitten on lyhyitä pätkiä muista tutuista kappaleista jne. Mutta muista - Koko jutun yllä on hulma humuorite, joten ei noita sanoituksia tarvitse/pitä tosiinsa ottaa.

Kyllä pistää ihmettelemään, onko nuo tekstit tarkasti etukäteen tehtyjä, vai paikkoko ne juttunsa ihan hilseestä extempore. Vaikaa sanaa, mutta suulas tyyppi saa olla, että tossa hommassa noin pärjää. Ja musiikkian oli funkkia. Upeaa mustaa juuritavaraa, basso möyryä mukkeasti. Kätkenläpitykset kuuluvat ehdottomasti mukaan, samoin taustojen paaarty-hölinä. Torvet tietenkin rifittelevät silkkää soulia.

Kannattaa siis tutustua juuri nyt rappiin kun se on vielä elinvoimaista. Todellista katutason kamaa. Useat deejit ovat aivan tavallisia Bronxin ja Harlemin mustia ihmisiä, jotka pitävät hauskaa. Matkijoita on tulossa varmasti perässä, ja sen mukana tietenkin paljon keskinkertaisia rappeja. Siis ihan niinkuin muusakin muotiin nousseessa musiikissa. Vallittavasti nämä levyt ovat varsin vaikeasti hankittavia. Omani ovat Diskeristä Hesasta. Tuskin näitä muualta Suomesta saakaan.

Kaikki rappajaat eivät kuitenkaan harrasta paaartykamaa, jollaista tässä on esitelty, vaan jatkavat tiukasti esim. James Brownin, Gil Scott-Heronin ja Last Poetsien perinteitä, eli mustaa tietoisuutta nostävien sanoitusten parissa. Tällaisia yhtyeitä ovat mm. Mean Machine, J Walter Negro, Frankie Smith, Troublefunk, Zulu Nation sekä West Street Mob. Viimeksi mainittu teakin eräessä piisissään että "Make noise! Be seen! Party people let me hear you scream!" Oikein, mutta sanoisin, että molempi parempi. Monimuotoisuus säilyttää elämän.

Kari "Cha-Cha" Backström

GREENSLEEVES

MEILTÄ PARHAAN ENGLANTILAISEN REGGAEMERKIN LEVYT SEURAAVIN HINNOIN:

ALBUMIT	42,-
12" SINKUT	20,-
7" SINKUT	10,-

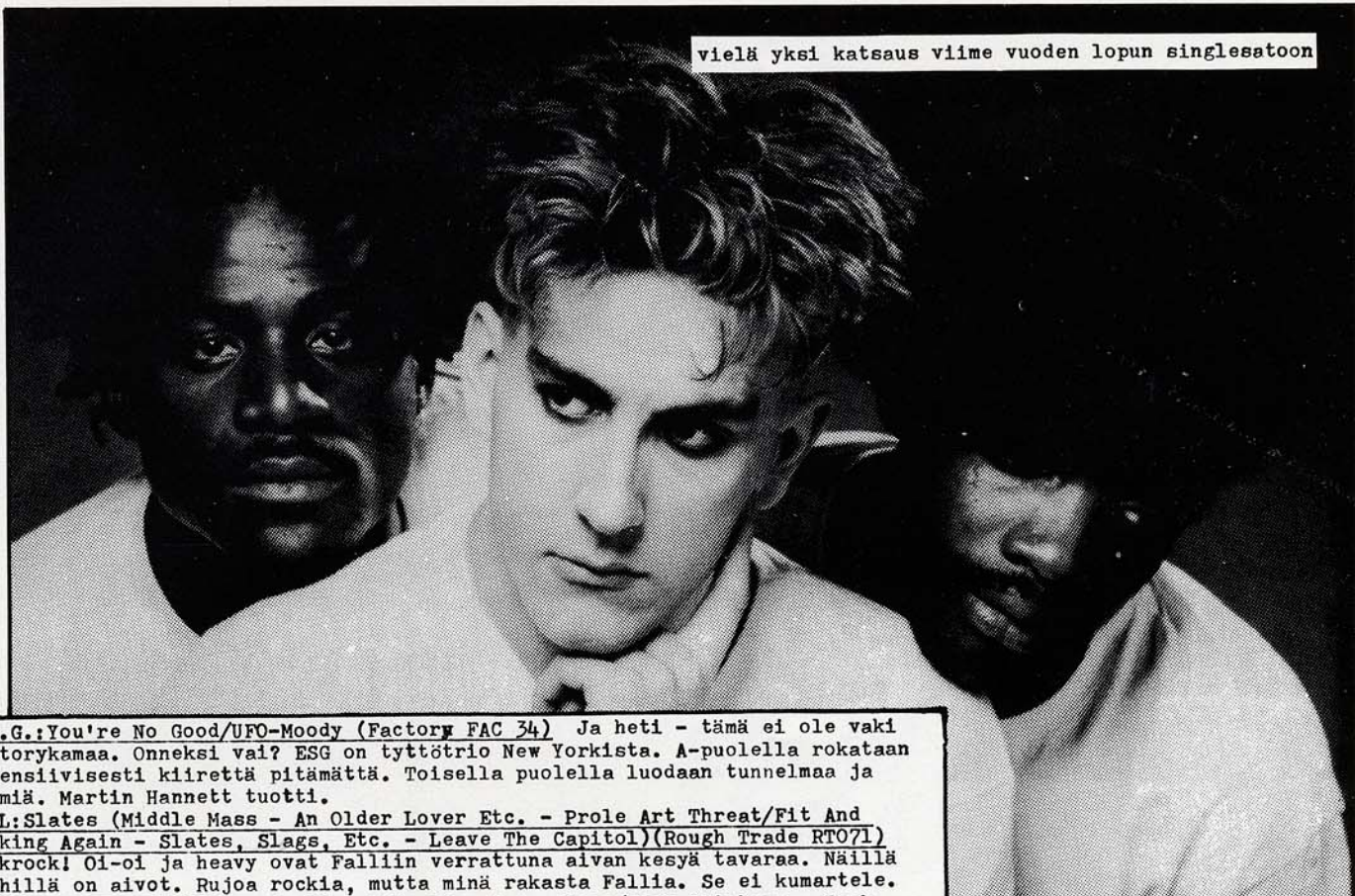
BLACK STAR OY, LAPINLAHDENKATU 27, HKI 18
P. 90-6942041

TILAA LISTAT!

KOMPOSTI FAN-CLUBI

etsii uusia jäseniä viehättävän nuorekkaaseen joukkoonsa.
Luttyä voit heti likimässä pankissa tai postissa maksamalla ps-tilillemme: 1773 29-7
10 seur. num.:ista 30,-
20 seur. num.:ista 60,-
ÄLÄ ENÄÄ UJOSTELE!

E.S.G.: You're No Good/UFO-Moody (Factory FAC 34) Ja heti - tämä ei ole vaki Factorykamaa. Onneksi vai? ESG on tyttötrio New Yorkista. A-puolella rokataan intensiivisesti kiirettä pitämättä. Toisella puolella luodaan tunnelmaa ja rytmiä. Martin Hannett tuotti.

FALL: Slates (Middle Mass - An Older Lover Etc. - Prole Art Threat/Fit And Working Again - Slates, Slags, Etc. - Leave The Capitol)(Rough Trade RTO71) Punkrocki Oi-oi ja heavy ovat Falliin verrattuna aivan kesyä tavaraa. Näillä miehillä on aivot. Ruoja rockia, mutta minä rakasta Fallia. Se ei kumartele.

FLUX OF PINK INDIANS: Neu Smell - Tube Disaster - Poem/Sick Butchers - Background Of Malfunction (Crass 321984/2) Ja lisää punkkia. Soittopuolella ollaan perinteisellä pohjalla, mutta sanat ja sinkun ympärillä tuleva kääreperi ovat jotain muuta. Kyseessä ei ole mikään oi-oi-paska. Tosta pahvista löytyy laajempaa juttua musiikkiin liittyen väkivaltakoneistosta, teurastuksesta ja ydinvoimasta. Syökkö siähäkin vielä kuolleen eläimen kappaleita? Vaihtohtokamaa. "Pay no more than 75 p" lukee pahvissa, kyseessä on siis halpa Crass-tuota. Suomessa tästä kuitenkin nyljetään normaalihinta. Joku maksimoi Voittoa.

LAURIE ANDERSON: O Superman/Walk The Dog (WB K17870) Tässäpä on hurmaava single (tai EP). Laurie on New Yorkista, ja ns. performance artist. Esiintyy yksin (useinmiten) mukanaan filmejä, nauhoja, ja tekee vaikka varjoleikkejä, kuten tämänkin levyn kansissa. Soittiminaan a-puolella vokooderi, joka huokalee ihmeellisesti. Lauria juttelee tai puolittain laulaa ja kyseessä hauska puhelinvastaajatarina. O Superman kestää yli 8 minuuttia, ja se oli viime syksyn todellinen yllätysihitti Englannissa (nousi kolmanneksi). B-puolella tehdään hulvatonta hyväntahtoista pilaa Dolly Partonista. Rummuissa on muuten D. Sharpe, Modern Loverseista tuttu. Uutta pehmeää ja inhimillistä musiikkia.

BIRTHDAY PARTY: Release The Bats/Blast Off (4AD ad111) Hurjaa voodoo-menoa tarjoaa yhtye Australiasta käsin. Pirun riivaamaa meteliä. Tsekkää ehdottomasti näiden LP Prayers On Fire. Sieltä löytyy mun mielestä vielä kovempia juttuja kuin tää sinkku. Tämä ei oikein tartu, mutta esim. LPn Zoo-Music Girl on suuria suosikkejani. Rattle those sticks, boys from down under!

DEPECHE MODE: Just Can't Get Enough/Any Second Now (Mute O16) Hauskaa. Me hymyilemme kun Depeche Mode soittaa valloittavaa syntetisoijapoppiaan. Aittoa 80-luvun tavaraa. Nämä biisit (b laulaettuna versiona) löytyvät myös poikain hurmaavalta Speak & Spell LP:ltä, joten valinta on sinun. New life?

FUN BOY THREE: The Lunatics (Have Taken Over The Asylum)/Faith, Hope & Charity (Chrysalis CHS2563) Specials hajosi ja Terry Hall, Lynval Golding sekä Neville Staples perustivat ilopoikakolmikön. Pääpuolella pojat ottavat kantaa päivän politiikkaan - mielenrikaiset ovat vallanneet hullujenhuoneen: "Go nuclear" the cowboy told us/And who am I to disagree?/"Cos when the madman flicks the switch/The nuclear will go for me.. Biisi on kuin hidas tango. Lupaava avaus.

HAIRCUT ONE HUNDRED: Favourite Shirts (Boy Meets Girl)/Boat Party (Arista CLIP 1) Muotifunkia uudehkolta conbolta josta en tiedä vielä paljoakaan. Tässäkin lähestytään funkia popin puolelta. Poika kohtaa tytön jälleen kerran aivan ABC:n tapaan. Torvet terävinä, komppi tiukkana. Pidän. Bob Sargeant tuotti.

NEW ORDER: Everything's Gone Green/Procession (Factory FAC 53) Vaikka New Order hakee vielä soundiaan, on sillä musiikissaan varma ote. A-puoli oli tuttu plisi jo siitä konsertista. Rytmikone kuljettaa sitä hienosti eteenpäin, ja Bernie laulaa sydämeenkäyvästi oman tien etsimisestä. Vastausta löytynee sävellyksen nimestä. Procession esittelee Orderia pehmeämmässä tunnelmissa. Hook bassottelee mukkeasti. Toivottavasti combo löytää tasapainon musiikissaan, sillä uudehko LPnsä osoittaa, että liiallinen rytmikoneen ja marssikompin käyttö ei ehkä olekaan hyväksi. Samoin Bernien ääntä kannattaa käyttää rohkeasti, eikä miksata sitä taka-alalle.

PIX: In This World/Dub Time - Let Something - Mother (ART 003) Silverpoikien kasettiyhtiön toinen julkaisu tuskin jättää ketään kylmäksi. Äänitys ei ole aivan hifi-tasoa, mutta musiikkia tämäkin ilmeisesti on. Sari, Velkko ja Jake muodostavat Pixin. Surinaa, pauketta, rätinää ja pikkuravia. Mother on hauska. Kämpillä osoitteesta: ART PL 24 00601 HKI 60. Ketäs meidän pitikään huijata, Harry?

FB3

HIT PARADE MIT CITIZEN BACKSTRÖM.

-SWISS WAVE®-

KOKOSI: MIKA

DANIEL SARA PHILIP SMUDI

SVEITSI löytyy Euroopan kartalta muistaakseni Ranskan, Länsi-Saksan ja Italian ympäröimänä alueena. Siellä puhutaan eri kieliä, ja kulttuuri-ilmastokin taitaa olla melko vaihteleva.

Ensin opin että Sveitsistähän kaikki kellot tulee, ja sitten että kokoa on täynnänsä alppia ja laaksoa. Vihättävää, eikö?

Sitten tulivat digitaalikellet Japanista, ja Sveitsi ei ollut enää mitään muuta kuin käsittämätöntä jodlausta... Kunnes joskus -79 tutustuin sveitsiläiseen tyttöbändiin nimeltä KLEENEX.

MITÄ? Sveitsissäkö uutta aaltoa? Siltä se ainakin vaikutti. Olen jopa kuullut, että meillä Suomessakin olisi joskus ollut uutta aaltoa.

Näyttää olevan niin, että suomalais-sveitsiläinen kulttuurivaihto on lähinnä nolla. Se mitä sveitsiläiset tietävät meistä, on varmaan vielä vähemmän, kuin se mitä me tiedämme heistä...eli EI MITÄÄN.

Sveitsissä uusi aalto & punk löivät kuitenkin läpi tietyissä piireissä vuoden -76 lopulla. Ensin se oli enemmänkin hard core punkkia, jota sveitsiläiset skidit tekivät matkien englantilaisia esikuviaan. Alkuaikojavia bändejä olivat mm. Nasal Boys, Sperma ja Dogbods.

FIGHT

I Don't Wanna Fight For A Nation
I Don't Wanna Go To The Front
I Don't Wanna Fight For The State
I Don't Wanna Fight For These Fuckin' Kids

I Just Want The Anarchy
I Just Fight For The Anarchy

Luonnollisesti alettiin pikkuhiljaa kehittää kuitenkin omia juttuja, ja pari ekaa pikkulevyä laskettiin perustettiin.

Vuonna -79 harrastelijapohjalta Another Swiss Label, sekä Off Course Records, joidenka kautta on tullut ulos yli 20 singleä & ep:tä. Nykyisin nämä kaksi ovat liittyneet yhteen OFF COURSE-nimen alle, ja yhtiön levyjen jakelusta pitää huolen SWISS WAVE. Tietysti myös omakustanteita on julkaistu.

Ja tämän nimisiä bändejä on Sveitsissä ollut, vaikea vain sanoa, montako niistä on vielä kasassa: Mothers Ruin, LiLiPUT, Tickets, TNT, Glueams, Technicolor, Bastards, Zero Heroes, Liars, Grauzone... Toi LiLiPUT esim. on jatkoa Kleenexille. Yhtyeen Rough Tradelta tullut sinkku Eisiger Wind ei pikkunäppärydessään jaksa innostaa suurempiin hurraahuutoihin.

Ei tämän pitänytkään olla mitenkään tyhjentävä juttu sveitsiläisestä uudesta aallosta, joten parasta kai olla enää keksimättä muuta tyhmää sanottavaa ko. ihanasta aiheesta.

Tässä seuraavaksi arvostelen neljä sveitsiläistä uusiaallosingleä, joista 3 on vuoden -80 satoa, ja yksi vuodelta -79. Siis historiallista kamaa. Näitä ei varmaan saa paljon muualta, kuin Votelta (Voitto Vasiko, 76780 Lamminmäki), ja ei silläkään voi olla enää kaikkia myynnissä. Kannattaa kuitenkin kysellä. Myy mies muutakin kuin sveitsiläistä aaltoa.

GRAUZONE: Moskau/ Ein tanz mit dem tod & Ich lieb Sie (Off Course ASL-21)

Grauzone ei ole tekno-eikä factory-rockia, vaan sveitsiläistä uutta musiikkia. Tämä single on tehty marraskuussa -80, ja vaikka pääpaino onkin synttiksellä ja perkussioilla, ei tunnelma ole mikään vainoharhainen tai kliseemäinen. Ich lieb Sie on tosi kaunis balladi, jos tajuaatte mitä tarkoitan. Vaikuttava niukkaeleinen kansi, kuten bändikin.

SPERMA: Love Love/ Everything I Do Is Wrong (Another Swiss Label ASL-7)

Sperman pojat ovat olleet studiossa maaliskuussa -80, ja laulavat englanniksi pari kiva pop-biisiä. Ei mitenkään erikoista keytrockia. Saksfoninakin joku töräyttelee, joskin melko harkitsemattomasti. Sveitsin Buzzcocks...eh?

GLUEAMS: Mental/365 (PRL 002)

Tämä Glueams koostuu neljästä nuoresta, jotka laulaa saksaksi, ja vaaraan ihan tarpeellisista asioista. Meno ainakin on reilua punkkia, ja laulusolistinsa Dorette (son tyttö) huutaa ja sylkee sanoja ihailtavaan tyyliin. Tämä on vuodelta -79, ja pakattu tyylikkäästi taitoskansien sisään. Glueams on (oli?) sveitsiläistä perus-punkkia ehkä parhaimmillaan. Ainakin minä pidän tästä kovasti. Korutonta ja kaunista. Jep. THE TNT: I Remember 77/Fight (Off Course FFC 8008)

Tammikuulta -80 on tämä TNT:n levy, ja yhtyeen soittaa punk-rockia kauneimmillaan. "Naivia", sanoisivat monet, mutta entäs sitten? Juuri tällaista aito punk on, ja tähän en kyllästy koskaan. TNT:n muodostavat Daniel/kitarat, Sara/laulu, Philip/rummut ja Smudi/basso. Kun Sara laulaa "I just want the anarchy/I just fight for the anarchy", ei se ole mikään vitsi.

sivulle 38

LUKU I

Tätä asiaa tuskin voi käsitellä muuten kuin pateettisesti. Ainakin itse tulen surulliseksi loukkauksista.

Muistamme Jane Fondan ja häneen kohdistuneen tarkkailun - Jane on näyttelijätär. CIA tunnetaan epäilyttävänä järjestönä. Chilestä muistamme keskitysleirit ja mm. taistelevan laululiikkeen Victor Jaran kuoleman. Ei Neuvostoliittokaan ole poikkeus, sillä tunnetaan mm. kristittyihin kohdistetut vainot. Tämä ei koske harvoja, vaan laajoja toimia. Kun hallitus/hallitsija vaihtuu saatetaan panna toimeen puhdistuksia. Lapset ovat joutuneet Herodeskampanjan kohteeksi (taas?), heitä puukotetaan machete-veitsellä.

Latinalainen Amerikka on surullisenkuuluista. Silti harvat muistakaan maista ovat puhtaita. Latinalaisessa Amerikassa luodaan järjestelmiä, jotka mahdollistavat mielivaltaisuuksia. Katoaminen on yleinen tapa eliminoida "ei toivotut" henkilöt. Leiri-sana kalskahtaa pahalta... poliisiasema... kidutuskeskukset...

LUKU II

Miksi vangitaan? Yhteiskunnan edun mukaista on olla hiljaa. Vainotu ei saa sanan sijaa, koska salaaminen on tärkeää. Hallituksen arvostelijat ovat vaarassa. Kiristetään tunnustuksia, vangitaan.

Politiittiseksi vangiksi joutuminen merkitsee sitä, että edustat muuta mielipidettä kuin näennäinen enemmistö. Yhteiskunta päättää, että olet sairastunut ja että vankilaolot voittavat aina kotiolut. Sinua yritetään "parantaa", saada "myönteistä kehitystä" aikaan. Ja että MIHIN sinä olet sairastunut? Ellet näe vain yhteiskunnan hyviä puolia, olet sairas!

On kolme vaihetta:

- vangitseminen
- kidutus
- kuolema.

Vapaus on tärkein asia maailmassa. Ja sitä voidaan rajoittaa: työpaikka evätään, häiritään, vakoillaan, uhkailaan... voidaan pakottaa määrättyyn työhön omaa vakuumustaan vastaan.

KIDUTUSTA. Määritelmä: Henkilö tai useampi oma-aloitteisesti tai määräysvaltaa totellen aiheutta tahallista tai henkistä kärsimystä pakottaakseen uhrinsa antamaan tietoja

tai tekemään tunnustuksia.

Tapoja on riittämiin. Mielisairaalat, lääkkeiden väärinkäytökset, aivopesu poliittisella propagandalta, yksilön selkärangan murtaminen. Eristetään, riistetään unta, lääkkeitä, uhrin silpominen, piekseminen sähköshokit jne.

LUKU III

Valtion edut voivat olla ristiriidassa humanitääristen seikkojen suhteen. Esim. siinä kun valtio on ydinvoiman puolesta - mukamas helpoana ratkaisuna - voi se vaarantaa koko maapallon tulevaisuuden. Siksi valtio rajoittaa ihmisoikeuksia, jotta saisi toimia omia erityisiä etuja toteuttaen. Kidutus on tarpeen pelon luomiseen ja vastarinnan tukahduttamiseen.

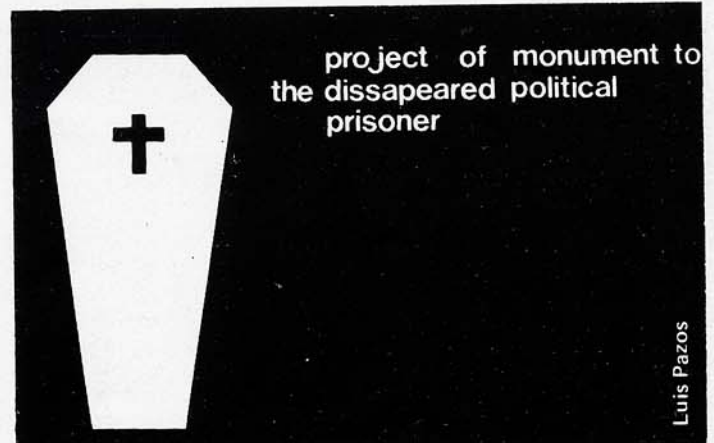
Kidutus on yleisen mielipiteen mukaan aihe välinpitämättömyyteen, joten asenne on hyväksyttävä. Kidutus on alentavaa. Sen tarkoituksena on rappeuttaa ihminen. SILTI pohditaan, mutta ei toimita asiantilojen parantamiseksi. Ja mikä on se oikea tapa suhtautua asiaan? Jos minun on se sanottava, niin minusta kidutus on väärin.

LUKU IV

HALLITUS. Amnestyn tapa toimia, on lähetellä kirjeitä hallituksille ja viranomaisille. Tämä siksi, että ainakin joitakin mielipidevankeja saataisiin vapautettua. Kirjeiden perusteella pelastui viime vuonna esim. amerikkalainen Todd Ice. Kai tästä on hyötyä.

Hallituksen asenne on tavallinen. Miksi sanoisin pitäväni hallituksesta, kun en siitä pidä. Amnestyn tapa on keskustella, vaan ei suinkaan haastaa riitaa. Toisinaan maan päälimen rooli on passiivinen (ei kommentoi), tai sitten se kieltää tosiseikat ja väittää terroristien pyrkivän valtaan. Amnesty saa tietonsa tietonsa ammattiyhdistysliikkeeltä tai maanalaisesti.

Siis. Hallitukselta saa tietenkin kysyä, mutta vastaus ei ole "must". Ihmisoikeudet ovat kuitenkin yleiset ja määriteltynä YK:n julistuksessa tarkkaan. Lisäksi maan rajojen yli on oikeus puuttua, mikäli joku on avun tarpeessa. Selvännän, ettei kyse ole sotilaallisesta puuttumisesta, vaan humanitäärisestä ja puolueettomasta avusta. Amnesty on riippumaton, se on sen perusedellytys.

"TERRORISTEISTA". Amnesty on kiinnittänyt huomionsa muun ohessa myös länsisaksalaisten terroristien kohteluun. Heidän vapauttaan rajoitetaan niin, että se on epäinhimillistä, sekä henkisesti että fyysisesti. En ole väkivallan puoltaja, mutta terrorismi on yhteiskuntaa peilaten melko mielenkiintoinen ilmiö.

LUKU V

IRLANTI KESÄLLÄ. Näin Belfastin kadut ja Dublinin. Väkivaltalta on esillä paljon, ja lentien otsikoissa oli raakoja sanoja "kymmenennestä nälkälakon uhrista". Nälkälakko on tyypillistä Irlannissa. Brittihallituksen pidättynyt suhtautuminen on merkittävää.

Amnesty nolaa hallituksia jotka antavat rikkoo YK:n julistuksia vastaan. NE rajat kannattaa pitää, koska jokainen ihminen on niistä vastuussa, ei vähiten hallitus. Amnesty siis vastustaa jos hallitus rikkoo, mutta puoltaa mikäli asia sattuu olemaan oikein.

Työ on hidasta, monivuotista, mutta vangin tilannetta saattaa helpottaa, mikäli yhteydenpito vankiin ja omaisiin on myönteistä ja onnistuvaa.

LUKU VI

OIKEUSLAITOS? Turvamme ja tukemme? Ne jotka tuntevat Bob Dylanin vain valaistuneena eivät tiedä koko totuutta. Oikeuslaitos on systeemin mukainen, ja useinmiten oikeudenkäynneistä saattaa tulla farssia. Sen lisäksi, että poliittinen vanki voi joutua olemaan vuosikaudet ilman oikeudenkäyntiä, saattavat hänen lakipykälänsä kieroutua valheellisiksi.

AMNESTYN TARKOITUS? Se on tarkoin määriteltä. Taistella niiden ihmisten puolesta, jotka on vangittu, tai vapauttaa fyysisesti rajattu. MIELIPIDE-vanki on vangittu etnisen alkuperänsä, kielensä, sukupuolensa tai rotunsa vuoksi. He eivät siis ole käyttäneet väkivaltaa, eivätkä yllyttäneet siihen. Amnesty vastustaa julmaa kohtelua, koska se alentaa ihmisarvoa. Taloudelliset oikeudet ja liikkumavapaus ovat tärkeitä. Amnesty tuo julki ihmisoikeuksista piittaamatonta politiikkaa.

Amnesty International Suomen Osasto ry.
Munkkisaareнк. 12 A 51
00150 HELSINKI 15

Gregorio Dujovny

Aseistakieltäytyminen on yksi seikka. Koska kyseessä on vakaumus, valtionkin olisi sitä kunnioitettava. Suomessa kieltäytyminen on sallittua, mutta kaikkialla se ei sitä ole. Ja aina on sitten niitä, jotka suosittelvat veljelleen vankilaa. Kutsun sitä kypsämättömyydeksi.

LUKU VII

Amerikkalainen psykiatri Karl Meninger toteaa, että yhteiskunta tekee enemmän rikoksia, kuin vankiloihin suljettu väki. Yhteisö voi haluta pahatapaisen kansalaisen eristämistä, mihin aina ei ole oikeutta. Hurskaa, joskaan ei suositeltava, tapa on todeta, että saahan se siellä päivärahaa. Kuitenkaan ei ajatella, että vapaus on kaikkein tärkeintä.

Amnestyn toimintatavat ovat rauhanomaisia: kirjekampanjoita ja tiedotustoimintaa. Ehkäisevä työ on tärkeää. Humanitääreihin perustein vastustetaan kuolemanrangaistusta.

Esimerkkejä riittää: Esim. kuubalainen runoilija Valledares "loukkaa valtion voimia", josta hänet on tuomittu 23-vuotiaana kolmekymmeneksi vuodeksi vankeuteen.

Amerikassa voisi kiinnittää huomion väestön pikkuryymiin kuten inti-aneihin. Ja miksei Suomessakin saa-

melaisia ja romaaneja voisi puolustaa. Luetella voisi väärinkäytöksiä vaikka kuinka paljon, alkaen rakkaasta Johnny Rottenista ja vaikka mistä. Komeasti saatan vain väläyttellä Latinalaista Amerikkaa, Etelä-Koreaa, sosialistimaita, Irania, Irlantia...noita kyllä riittää.

LUKU VIII

Amnesty on riippumaton. Toimii 125 maassa, osastoja 41 maassa. Suomessa vuodesta 1967, muualla yleensä vuodesta -61. Järjestössä voi toimia aivan tavallinen kansalainen, sinä myös, mikäli et ole poliittinen aktiivisti.

PÄÄTELMÄ: Ei ole enää mitään minä vuoksi kuolla, on vain elämä, joka kannattaa elää. Uskoakseni hyvien asioiden puolesta kannattaa toimia.

LOPPU: Jumala näkee kaiken. Onko Amnestyn lopun ajan järjestö?

Tyttötyttö 1.11.1981

Lähteet:Leipää, suolaa ja raikasta vettä/Jorma Palo
Amnestyn Newsletterit
& tuotanto
YK:n julistus

Tässä hieman historiallista perspektiiviä, eli kyseisten bändien disco-grafiat.

THE TNT: Subway Scene (-78)
I Remember '77 (-80)
Razzia (-81)

SPERMA: Zuri Punx (-78)
Radio 12" (-79)
Love Love (-80)

GRAUZONE: Moskau (-80)
Eisbär (-81)
Grauzone LP (-81)

GLUEAMS: Strassen (-78)
Mental (-80)

Grauzone on kahdella biisillä mukana "Swiss Wave The Album"-kokooma-LP:llä (Eisbär & Raum). Bändin LP on ilmestynyt lokakuun puolivälissä tänä vuonna siis. Tuolla em. kokoomalla on mukana myös seuraavat yhtyeet: The Sick, Jack & The Rippers, LiLiPut, Rudolph Dietrich KDF, Lady-shave ja Mother's Ruin.

Jos jotakuta kiinnostaa niin Sperma on hajonnut, ja entinen basisti soittaa nykyään kitaraa TNT:ssä, jonka ent. kitaristi läksi veke. Heh, joo.

Ja ilmestyy Sveitsissä pienlehtiäkin. Yhden kuulemma hyvänkin osoite on: Schulstrasse 196, CH-4617 GUNZGEN, SCWEIZ...ja nimi oli Jamming, hinnasta ei tietoa (muutama Sveitsin frangi luultavasti)...niin, pitäisi tarkistaa juttu. M.J.

ERÄS INFONIA

ESINÄYTÖS

Noin kaksi viikkoa aikaisemmin keskustelin esimieheni kanssa tulevista töistä. Mainitsin myös tulevasta Te-rässinfonian julkistustilaisuudesta, joka järjestettäisiin rock-konsertin muodossa. Ehkä mainitsin siitä liian aikaisin, sillä itse asiassa minulla ei ollut pienoisintakaan aavistusta esim. ao. konsertin päivämäärästä, mutta pidin aiheellisena ottaa asian esille jo nyt, koska esimieheni oli sattunut soittamaan minulle nyt, ja näin ollen minun ei tarvitsisi kasvat-
taa edustuskulujani soittamalla hänelle ensi viikolla.

Vaikka esimieheni vaikuttikin in-nostuneelta, vaikka ei tiennyt edes kirjan kustantajaa, kirjoittajista nyt puhumattakaan, niin ei mitenkään vai-kuttanut itsestään selvältä, että MINÄ saisin tehdä jutun. "Tuota joka tapauksessa kannattaa käsitellä ehkä laa-jemminkin; voi olla että minä tekisin henkilöhaastattelun. Se on joka tapauksessa erittäin mielenkiintoinen tyyppi."

Keskustelumme päätteeksi huomasin hänen lähes kymmenen kertaa toistaneen "se on joka tapauksessa ihan mielenkiintoinen tyyppi", että olin erittäin sekavassa mielentilassa. Mistä ihmees-tä esimieheni sen voi tietää?

Vielä samana iltana keskustelin asiasta E. Saarisen kanssa. Kuultuaan lehden nimen hän sanoi, että sinne tuskin tullaan kutsua lähettämään, "mutta musta sun kannattaa tulla joka tapauksessa".

Seuraavalla viikolla en pitänyt mitään kiirettä soittamisessa esimiehel-
leni, en ennenkuin perjantaina ennen seuraavalla viikolla olevaa lehdistötilaisuutta. Esimieheni ilmoittikin il-moittikin minulle nyt toimituksessa tarkoin harkitun päätöksen: "Joo, ei lähdetä sinne." Rupateltuamme het-men, hän sanoi sitten, että jonkinlai-
nen juttu ehkä asiasta voitaisiin jul-kaista "jos sinä katsot sen sen arvoi-seksi", ja että se mitä asiasta saa ir-kasta, riippuu tietysti monestakin sei-tienkin aika paljolti toimia niiden ehdoilla".

Näin on, really, ajattelin maanan-taina 2.11. istuessani Helsingin auto-on. On tietysti totta, että minun täy-tyisi toimia kirjoittajien ehdoilla. Mutta ongelma ei ole tässä se, vaan se että minun pitää toimia esimieheni eh-doilla.

taVASTIALA

Jos olette luulleet, että julkis-tustilaisuudet ovat pääasiassa toimit-tajille tarkoitettuja tarjoilutilai-suuksia, joissa kukaan ei itse asiassa välitä mistään, niin siinä olette osu-neet aika oikeaan.

Joukkoa oli tosin vahvistettu muu-tamalla Soundi-porukoiden edustajilla, mutta nämä olivat mikäli mahdollista vieläkin itseriittäisempiä. Tässä suh-teessa olen alkanut arvostaa jopa Kau-ko Röyhkää, joka oli tilaisuudessa ai-noa, joka istui ikkunalaudalla ja LUKI ao. teosta.

Mukaan oli haalittu muitakin per-soonallisuksia, tuollaista p. saari-koskea v. merta j. donneria etc. Pai-kalla piipahti myöskin itse v.a. tark-lalaisen älymystön kanssa, joka huoli-matta ruuan ja viinan puutteesta ON HYVIN PUKEUTUNUTTA, ja pystyy keskit-tymään todella oleellisiin asioihin, ja kaikki tämä on toisin kuin voi sano a. KENESTÄKÄÄN TÄÄLLÄ. Voi voi, eikö v. a. digannut edes minun uutta ihanaa mustaa pitsipuseroani? KUOLEN PETTY-MYKSEEN.

Moninaisten muidenkin tervehdyspu-
heiden jälkeen alkoi tilaisuuden yleis-
sölle sallittu osuus.

Lehdistöille oli varattu Tavastian yläparveke. On se vaan siitä kumma lehdistöparveke, kun ei sieltä kunnan kuviakaan saa. Ihmeen kauan siellä kuitenkin viihdyn, kunnes aloittaa esityksensä yhtye nimeltä BLUES-ENSEMBLE, laulusolistinaan Esa Saarinen.

Kiipeän epätoivoisesti parvekkeen lasikaidetta, ja onnistun saamaan tähtäimeeni jotain epämääräistä, joka näyttää Tavastian esiintymislavalta, varmaan kilometrien päässä tästä... Otan kuvia myös yleisöstä, tuolla alhaalla, eikä kaukana ole ajatus että tähänkin konserttiin liittyisi oikea kunnan skandaali: romahtaminen alas yleisön joukkoon, ehkä onnistuisin survomaan parikin päätä... Mutta ei, niin ei saa tapahtua. Ei minulla ole varaa uuteen kameraan.

Soundi-pojat seuraavat touhua hie- man huvittuneesti. Joku pojista toteaa: "ei taida kovin hyviä kuvia tulla" Toivoisi tietysti kunnioittavampaa suhtautumista. Minä he oikein minua pitävät? Eipä esityskään kaiken koke- neita journalisteja hurmioon saa. "Ai- ka hyvin, kun ottaa huomioon, että tä- mä on ikäänkuin ensimmäinen esitys." SIINÄ SE ONKIN. On selvä, etteivät maan johtavan rocklehden edustajat voi sitä aivan hiljaa katsella, kun nyt on paitsi kirjallisuuden niin myös rock'n'rollin traditio asetettu kyseen alaiseksi!

Samalla tajuan senkin, mikä on mi- nun erehdyksen. Minun kamerani on ni- mittäin todella hyvän näköinen ILMAN koteloa. Jos kotelo on poissa, niin tuskin kukaan voi arvata, miten yksin- kertainen ja rutiininomainen kapistus tämä on.

Olen saanut tarpeekseni. I got my way down. Onpa täällä tungosta. Pääsen kuitenkin erittäin lähelle lavaa, mis- sä seisoskelee Vuosisadan Rocktähtik- in. Pian alkaa Eppu Normaali.

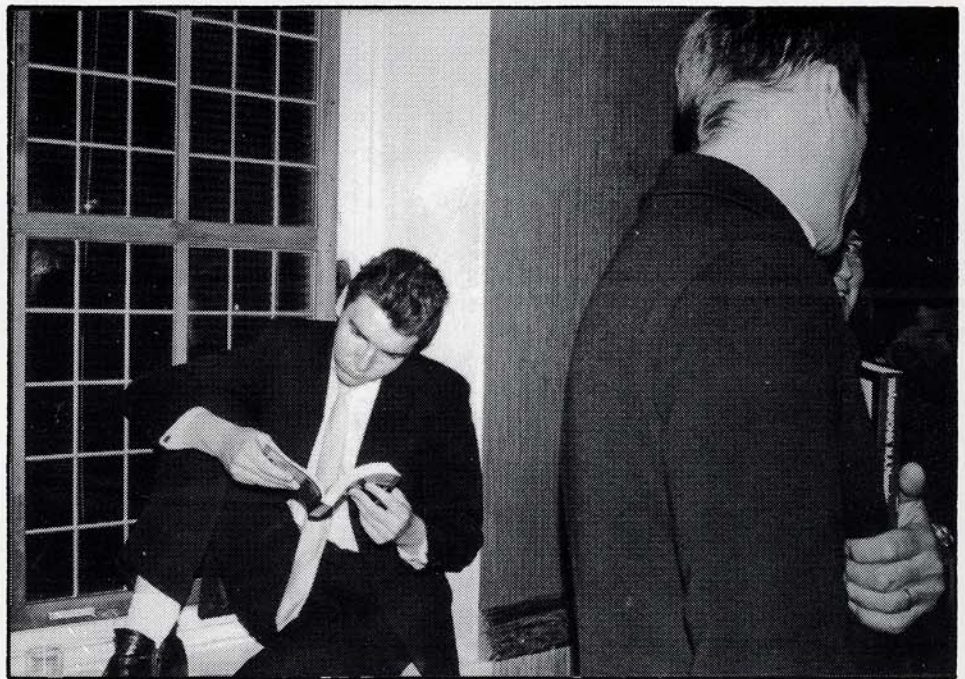
Pian olen taas yläparvekkeella (on- ko täällä alaparvekekin?). Eput aloit- tavat encoreaan. Jo ensimmäiset tah- dit sähköistävät mieleni. Eput aikovat siis soittaa menestysiskelmäni "Esa Saarinen", joka päättyy sanoihin: "Saa- rinen äsken soitti Valloista, ja sanoi että Anne Lee is good" (mutta varmaan- kin ne vähävät mainoksen omiin nimiin- sä, ja vetäköt tällä kertaa...).

Mutta. Ehkä on aivan asianmukaista, että Eppu Normaali ei levittele meidän asioitamme koko Tavastian jengille. Olenhan jo melkein tottunut siihenkin, että Mikko vieläkin vaan esittää Vicky Leetä vanhoilla sanoilla, tai on jopa soveltanut niitä sopiviksi toisille naisille.

Siis: Eppu Normaalin esitti John Fogertyn, vanhoilla sanoilla. Myöhemmi- n kyllä selviää, että heillä ei ole voinut olla mitään tietoisuutta uudes- ta sanoituksesta, sillä itse Vuosisa- dan Rocktähtikin ilmoittaa kyllä vas- taanottaneensa ao. menestysiskelmä- sisältäneen kasetin, mutta koska ei o- mista kasettisoitinta, ei ole voinut sitä kuunnella, joten asia täytynee järjestää M.A.n soittimella.

LOPPUNÄYTÖS

Joskus samalla viikolla esimieheni soittaa minulle. "Tästä mainitsemasta- si tilaisuudesta", hän sanoo, "ei sit- ten tule sanaakaan lehteen."

KAUKO-POIKA SYVENTYNEENÄ K.O. TEOKSEEN IKKU- NALAUDALLA TAVASTIAN. OIKEALLA JÖRN DONNER KESKUSTELEEE VAKAVISTA ASIOISTA. (kuvat: Anne Lee)

Hän tuijottaa puhelimeen, kuin ai- nakin nainen joka on juuri murskannut elämäntyöni. Ja onhan hyvä että ihmi- sellä on unelmia, ehkä tämä on hänen ainoansa.

Sitten hän jatkaa: "Sä voisit kir- jottaa siitä kirjasta arvostelun. Siis yhden arvostelun arvostelujen joukos- sa. Sähän voisit tehdä vaikka sellasen niinku vähän niinku vaikka sellasesta FEMINISTISESTÄ näkökulmasta?"

Lupaani ajatella asiaa, mutta itsel- leni lupaan, että ainakaan en tämän eteen näe enää mitään vaivaa.

However, ehkä minä nyt olen todell- linen gonzo-journalisti, jonka tunnus- lause on: "I don't know if I ever get ready any story, but it's been great to do it."

Mutta kuinka ollakaan, kun viikko on kulunut, päätän kirjoittaa kirjasta feministisen arvostelun. Arvostelun, jonka jälkeen kaikki mahdollinen kes- kustelu aiheesta "voiko feministi har- rastaa kauniita naisia" on turhaa.

Mutta ei hätää. Minua ei institu- tionalisoida, ähäkutti. Siispä tarjoan senkin VAIN LINNUN LUKIJOILLE.

ESA SAARINEN - M.A. NUMMINEN: TE-
RÄSSINFONIA (Weilin+Göös 1981)

Ajatus E. Saarisesta tyyppillisenä suomalaisena miesfeministinä on yhtä pelottava, kuin jos Mick Jagger tulisi uskoon. Mihin tässä voi enää luottaa? Voiko tyyppi, joka pitää itseään femi- nistinä, olla innostunut naisista? Voiko tyyppi, joka sanoo pitävänsä vai- in kauniista naisista, olla feministi? Erinäiset sietämättömät väittelyt kai- kenmaailman teoretisoivien urosfemi- nistien kanssa, todistuksen taakka, on turmellut ajatusmaailmani niin, etten voi tähän vastata "Totta helvetissä!" En edes Esa Saariselle.

Rock on seksuaalista, aggressiivista ja shovinistista - ja entä sitten? Ja miksi niin monet miehet ovat huomaneet tämän? Nuo meidän parlamentaari- set kotifeministimme, jotka ovat aiko- ja sitten ratkaisseet kysymyksen "voi- ko feministi harrastaa kauniita naisia" - kauniiden naisten tappioksi; tai mit- ten sen nyt ottaa.

Puolustaessani rockia, on kuitenkin tuntunut riittämättömältä sanoa, että minä VIIS VEISAAN siitä, että rock on aggressiivista ja shovinistista.

Ne ovat itse asiassa niin olennainen osa rock'n rollia, että ilman niitä rock ei ole rockia, niinkuin M.A. Num- minenkin toteaa. Hän korostaa, että myös rockia tekevät naiset ovat omak- suneet saman asenteen.

Silloin se valkeni minulle! Syy mik- si en halua arvostella rockin shovi- nistisia piirteitä on se, että jos nä- in tekisin, silloinhan ei voisi sovel- taa niitä itsekään!

Usalaisessa feminismissä kiehtoo kuitenkin sama raaka itsetietoisuus kuin rockissakin. Se ei ole parlamen- taarista, vaan pikemminkin anarkis- tista.

Se mikä minua ja muita rankkoja tyyppejä feminismissä tosiasiassa kiehtoo, on kaikki sen yliagressiivi- suus, jopa maskuliinisuus.

Silti jotain PLAYGIRL-lehteä olen aina pitänyt lähinnä viitsinä. Vaiku- tusta on vielä tehostanut Piin paki- noissa alituisen seikkailevat "kape- alanteiset nuorukaiiset" (Miten inhoan jo koko termiä.). Myös Esa S. haukkuu Playgirlin.

"Maailmanhistorian seksikkäimmät miehet eivät koskaan ole hankkineet mainettaan siitintään julkisesti näyt- telemällä." YEAH, sen sijaan voi kir- jottaa vaikka kirjan.

anne lee

David Bowie

ITSEASIASSA...jo parin vuoden ajan minä olen lupailut tehdä teille historiikin ehkä kaikkein merkittävimmästä henkilöstä rockin alueella. Eikä tämän henkilön ansiot rajoitu pelkästään rock'n rolliin. Hän on multimediala-persoona. Hän on something else.

NYT on koittanut se hetki. On toteuttamisen aika. Ei minua pelota yhtään, paitsi se, että tämän henkilön historiikista paisuu mitä todennäköisimmin (hyvin) moniosainen, ja erittäin seikkaperäinen analyysi. Uskallan jopa sanoa että Suomessa ei vielä tähän mennessä missään (musiikki)lehdessä ole kartoitettu tämän henkilön edesottamuksia niinkuin nyt Linnussa tulen tekemään.

TÄMÄ sivu on vasta ns. Prologi, eli seuraavassa numerossa on sitten vasta se varsinainen ensimmäinen osa. Tässä sarjassa tullaan julkaisemaan historiikin lisäksi diskografia, haastattelujen pätkiä eri vuosilta, kaikkien hänen levyjensä esittelyt,

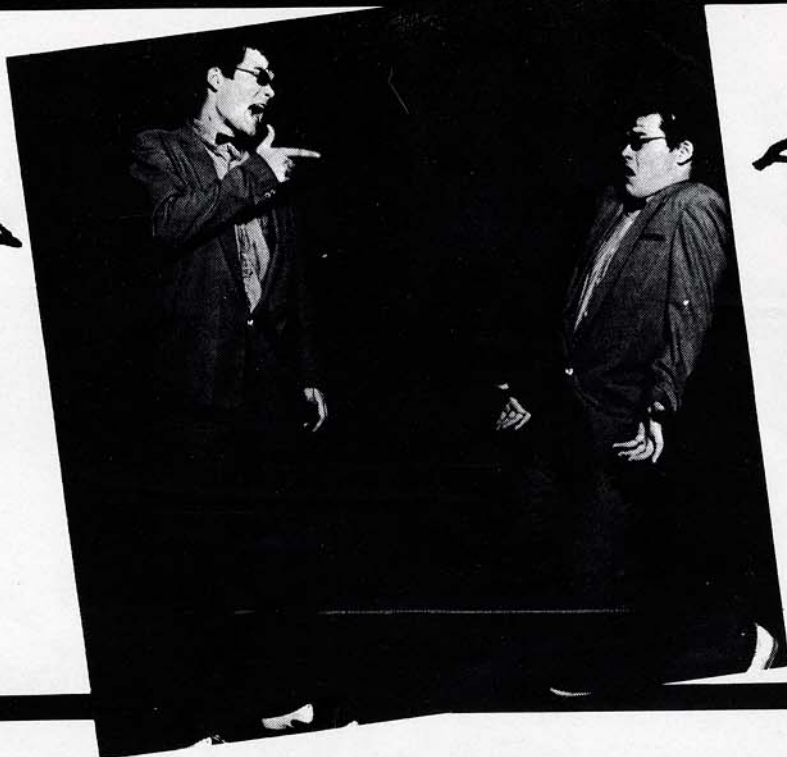
ja mitä nyt yleensä mieleen tulee - siis tärkeää sellaista.

SE, että tämän hyvin karismaattisen henkilön nimi on David Bowie, ei liene mikään sattuma. On myös totta, että Bowie oli allekirjoittaneelle ensimmäinen todellinen taiteilija. Tämä pätee vielä tänäänkin. Näin ollen en ehkä voi välttää tulevissa teksteissäni jonkinasteista ylistelevää suhtautumista mieheen ja hänen aikaansaannoksiinsa. Tämä annettakoon minulle anteeksi.

BOWIE on aina ollut askeleen - ellei enemmänkin - edellä muita. Hänen vaikutuksensa on ollut arvaamattoman suuri miltei kaikilla taiteen alueilla. Tietysti kaikkein eniten kuitenkin rock'n rollissa. Hän on ennakkoluulottomasti luonut uusia uria aukovaa musiikkia. Hänen tyyliinsä on aina ollut hyvin omaperäistä. Hän ei ole seurannut muotia, vaan hän on itse luonut muodit...

(mika j.)

OKEI, NYT
TILAAT LINNUN
JA SAMALLA VOIT
KÄTEVÄSTI OTTAA
OSAA LINTU-LIS-
TAN LAADINTAAN.
TÄYTÄT VAAN AL-
LA OLEVAN KU-
PONGIN, JA LÄHE-
TÄT SEN SITTE-
N LINNULLE...

SELVÄ!
MUT ANNA
MULLE EN-
SIN KYNÄ
JA TERÄVÄT
SAKSET ET
MÄ SAAN
TON KUPON-
GIN TOSTA
IRTI, HÄH!

- ★ SITÄ VAAN ETTÄ LINNUN SAA KAIKKEIN KÄTEVÄMMIN KOTIIN TILAAMALLA SEN NYT HETI. SE ON SITÄPAINEN KAIKKEIN HALVIN TAPAKIN, OLEMME ITSE LASKENEET SEN TEXAS INSTRUMENTSIN TI-50 CONSTANT MEMORYLLÄ. CASIO VL-TONEA MEILLÄ EI VIELÄ VALITETTAVASTI OLE. SEN ME SAAMME, KUN SINÄ YHDEKSÄNTOISTA MUUN OHELLA TILAAT LINNUN NELJÄ SEURAAVAA NUMEROA. SE MAKSAA SINULLE VAIN 25 MK. EDULLISTA MITÄ?
- ★ LINTUUN 2/82 KARTOITAMME LUKIJOIDEMME (juuri sinun) MIELTYMYKSIÄ, JOTEN TÄYTÄLLÄ OLEVA TILA, JA LÄHETÄ SE MEILLE TOUKOKUUN LOPPUUN MENNESSÄ. OSALLISTUNEIDEN KESKEN ARVOTAAN MUUTAMA ÄÄNILEVY HALUNSA MUKAAN. SELVÄ KUIN VESI.
- ★ EI SE NIIN VAIKEAA OLE: KYNÄ VAAN KAUNIISEEN KÄTEESI, JA SIITÄ SE LÄHTEE.

SUOMALAINEN BÄNDI:

1. _____
2. _____
3. _____

ULKOLAINEN COMBO:

1. _____
2. _____
3. _____

TÄMÄN HETKEN PARAS LP (SUOMI):

1. _____
2. _____
3. _____

PARAS BIISI (SUOMI):

1. _____
2. _____
3. _____

PARAS BIISI (ULKOMAAT):

1. _____
2. _____
3. _____

JA PARAS LP (ULKOISETMAAT):

1. _____
2. _____
3. _____

MELIPIDE 1.82

LINTU

box 41

55121 imatra 12

TILAUS

Jee, tilaan kauniin Linnun 4 seuraavaa numeroa, ja maksan kun saan laskun (se on sitten 25 mk)

Lähettäkää vain numero 2/82 (7mk)

minun nimi _____

minun osoite _____

TIEDOTUS

Vielä saatavilla arkistojen aarteita, eli legendaa risia vanhoja LINNUN NUMEROITA (5mk/kpl)(4 lehteä 15mk).

- 3/79 SLF & Kleenex-haastattelut + punk-fanzinet + X-Ray Spex + Stressi + Lanka palaa etc.
- 4/79 Proteesi + Kasvain + Kriminella Gitarrer + Siukosen ruhoja + Plutoniumtalous + Kookoo..
- 1/80 Joy Division & Raincoats-haastattelut + Systemeemi + Boomtown Rats-haast. + Zoint + Silver
- 2/80 Siviilipalvelusta + Helikopteri + Ihmiset + Ydinhälytys-haastattelu + Uho + Jyväskylässä..
- 3/80 Piste i:n päälle, kaiken räpellyksen lehdelistymä, keräilyharvinaisuus, eli HuiHai 2.
- 1/81 Pornoa + rockabillyä + Jaakko Kangosjärvi-haastattelu + Mojova Lisä + sarjakuvia ja muuta.
- 2/81 Etiopia Tour-81 + Häkli & Stressi-haast. + Rattus + X-Böö + Repetition + Provinssirock..
- 3/81 Illi Broman-haast. + Tampere-kidutusraportti + Kauhuleffat + New Order live + sarjakuvia ym.

TILAA ETTE SITTEN ITKE!

AI NIIN... SEURAAVA LINTU TULEE KESÄ-KUUSSA, JA SIINÄ ON KAIT MM. JAPAN, PINK CHAMPAGNE, DAVID BOWIE... JA KOTIMAISISTA VAIKKA KETÄ. ÄLÄ SIIS UNOHDA TILATA, VAIKKA AURINKO JO PAISTAAKIN JA TULEE...

PASI MYLLYMÄKI
Könnölänmäki
14500 IITTALA

ORGAN: NEKROFIILIS (PÄLP 33)

HASSISEN KONE: HARSOINEN TERÄS (PÄLP 34)